

Ikt. sz.: FFB/135-1/2012.

FFB-46/2012. sz. ülés
(FFB-110/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2012. december 12-én, szerdán, 10 óra 00 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 515. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről</i>	5
<i>Vámosi Oszkár ügyvezető (OHÜ) prezentációja</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	13
<i>Vámosi Oszkár ügyvezető (OHÜ) viszonzválasza</i>	20

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Jávor Benedek** (LMP), a bizottság elnöke

Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke

Szabó Imre (MSZP), a bizottság alelnöke

Bartos Mónika (Fidesz)

Kepli Lajos (Jobbik)

Dr. Szili Katalin (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bácskai János (Fidesz) Kepli Lajosnak (Jobbik)

Fejér Andor (Fidesz) dr. Nagy Andornak (KDNP)

Fülöp István (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)

Sebestyén László (Fidesz) dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)

Dr. Oláh Lajos (független) Szabó Imrének (MSZP)

Dr. Szili Katalin (független) távozása után Jávor Benedeknek (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Vámosi Oszkár ügyvezető, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség

Megjelentek

Dr. Wégner Krisztina főosztályvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség)

Dr. Schieszl Ferenc főosztályvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség)

Csele-Mihalcsik Anita tanácsos (Vidékfejlesztési Minisztérium)

Szilágyi László országgyűlési képviselő (LMP)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 00 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

JÁVOR BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok mindenkinek! Tisztelettel köszöntöm a Fenntartható fejlődés bizottság megjelent tagjait és minden kedves vendégünket.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, úgyhogy el tudjuk kezdeni a munkát. Elsőként az írásban kiküldött napirendről kell határozni. A napirendünk az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működésének és tevékenységének beszámolóját tartalmazza, és egy egyéb napirendi pontot.

Kérem, aki a napirendet ebben a formában támogatni tudja, az kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Ellene? Tartózkodik? Egyhangú. A napirendet elfogadtuk, és akkor ez alapján meg tudjuk kezdeni a munkát.

Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről

Első napirendi pontunk tehát az OHÜ 2012. évi tevékenységéről szóló beszámolóinak a meghallgatása. Vámosi Oszkár, az OHÜ ügyvezetője fogja a bizottságot tájékoztatni, és kérdések esetén, illetve kiegészítő információkkal rendelkezésünkre áll még Wégnér Krisztina és Schieszl Ferenc hölgy és úr, tehát ők fogják a bizottságot segíteni a mai ülés során, valamint a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről Csele-Mihalcsik Anita van jelen, aki szintén kérdések esetén a bizottság tagjainak a rendelkezésére fog állni.

Mielőtt megadnám a szót Vámosi Oszkárnak, ugye, 2012 az első olyan év, amikor az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség vette át teljes egészében a hazai hulladékgazdálkodással kapcsolatos feladatok irányítását, az új termékdíjtörvény végrehajtását felügyelték. És így az év végén azt gondolom és azt gondoltuk, amikor ezt a meghallgatást megszerveztük, hogy az Országgyűlés szakbizottságának nem csak lehetősége, de felelőssége is, hogy megvizsgálja, meghallgassa a Hulladékgazdálkodási Ügynökség vezetőit arról, hogy hogyan sikerült ez az év, hogyan sikerült megfelelni azoknak a feladatoknak, amelyeket az új termékdíjtörvény, az európai uniós előírások és a hatályos hulladékszabályozás előír Magyarország számára.

Nyilvánvalóan egy ilyen átmeneti év, egy ilyen átmeneti időszak az mindig problémákat is hoz magával, tehát senki se számított arra, hogy itt teljesen sima átmenet lesz. A kérdés az, hogy azok a problémák, amelyeket tapasztaltunk, azok milyen mértékben orvosolhatók, és milyen mértékben járulnak hozzá és segítenek abban, hogy Magyarország teljesíteni tudja az alapvető célkitűzést, a hazai hulladékképződés csökkentését, illetve a képződött hulladék feldolgozása esetén az Európai Unió által is előírt visszagyűjtési, feldolgozási arányszámoknak a teljesítését. Tehát ebben kell világosan látnunk, hogy hogyan telt el ez az év ebből a szempontból, teljesültek-e ezek az elvárások, illetve a jövőre vonatkozóan milyen reményeink vannak ezeknek a célkitűzéseknek a teljesítése érdekében.

Tehát ahhoz, hogy ebben a kérdésben tisztán lássunk, meg is adnám a szót Vámosi Oszkárnak, hogy egy körülbelül 25 perces időkeretben tartsa meg a beszámolóját a bizottság számára, ezt követően a bizottság tagjai lehetőséget kapnak, hogy kérdéseket tegyenek fel az OHÜ vezetőinek.

Vámosi úr, öné a szó.

Vámosi Oszkár ügyvezető (OHÜ) prezentációja

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Köszönöm szépen a szót. Kérdezem elnök urat, hogy hallatszom-e.

ELNÖK: Igen.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Megpróbálom 25 percben összefoglalni az egész éves munkánkat, nem lesz könnyű.

A 2012-es év januárjában indult az Ügynökség érdemi, hogy úgy mondjam technikai értelemben vett munkája, hiszen 2011 szeptemberében alakultunk meg. 2012. év elején első lépésként megpróbáltuk a hulladékgazdálkodás rendszerének a felmérését, és az ehhez kapcsolódó feladatok meghatározását. Nagyon sok feladatot határoztunk meg, nagyon sok feladatot el is végeztünk, ebből akkor rövid ízelítőt fogok mutatni.

Csak röviden, felvillantásképpen, hogy hányféle szabályozás az, amelyikkel foglalkoznunk kell a hulladékgazdálkodáson belül most, illetve a közeljövőben. Ebből a termékdíjról szóló törvény, illetve a hulladékról szóló törvény mindenki számára, úgy gondolom, hogy jól ismert, de készül egy betétdíjról szóló törvény is. A hatástanulmány elkészült, majd röviden beszámolók róla. Építési-bontási hulladékokkal kapcsolatosan is szabályozást kell előkészítenünk, hiszen közeledik a határidő, bár még nagyon messzinek tűnik, de ismerve ezeknek a rendszereknek a tehetetlenségét, már nincs is olyan sok időnk azt a feladatot is ellátni.

A közszolgáltatók minősítése mint feladat 2013. január 1-jétől az Ügynökségre hárul, és ezért ennek is egy törvényi előkészítése megindult; és ilyen búvópatakként a zöldközbeszerzésről szóló törvény is azt gondolom, hogy előbb vagy utóbb terítékre kerül, ott is léptünk előre elég sokat, és ott is van egy bizonyos szabályozási koncepció, illetve egy normaszöveg-tervezet, meglátjuk, mire jutunk ezzel kapcsolatban.

Magának a termékdíjas törvénynek a koncepciója volt a hulladékgazdálkodás irányításának a központi átvétele. Ezzel kapcsolatban szeretnék egy rövid slide-ot mutatni önöknek, hogy körülbelül milyen feladatokat kellett első körben ellátnunk. Egyrészt ugye, az egyablakos rendszer kiépítése, tehát az a 23 koordinátor, aki működött a piacon, a helyett egyetlenegy szervezet vegye át ezt az irányító funkciót, ennek nagyon sok aspektusa van, hogy ennek miért vannak előnyös elemei, persze mindennek vannak hátrányos elemei. Mi úgy gondoljuk, hogy az átláthatóság, a számon kérhetőség, a nyomon követhetőség, ezek ellenőrizhetősége, ezek mind olyan elemek, amelyek nagyon fontosak, szükségesek, és egységes központi rendszerirányítás nélkül nehezen megvalósítható.

Azt gondolom, hogy léptünk egyet előre. A veszteséget okozó tevékenységek kezelése, ez kicsit olyan furcsán hangzik, de tudjuk jól, hogy a hulladékgazdálkodás jelentős része az alapvetően veszteséget okozó tevékenység. A tegnapi nap mondta el nekem a Köztisztasági Egyesülés konferenciáján az egyik nagy közszolgáltató, hogy körülbelül az egyötödét, negyedét fizeti az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség a részükre a szelektív hulladékgyűjtés támogatására, lényegesen magasabb összeget, mint az eddigiek során fizetve volt a részükre, mint amennyi a tényleges költségük. Itt láthatóan összességében ez nekik egy óriási veszteséget okozó tevékenység, és ezt valamilyen módon finanszírozni kell. Azt gondoljuk, hogy az állami szerepvállalás elengedhetetlen ezekben a folyamatokban, ahol összességében a piaci viszonyok nem feltétlenül vezetnek eredményes szerepléshez.

Az adminisztrációs csökkentésekben óriási viták voltak, vannak, azt gondolom, hogy az idő minket igazolt. Töredékét csökkentő csomagok, ahol megcsináltuk első lépésben ezt az adminisztrációs csökkentési lépést, a kötelezettek száma 10 ezer alá ment. Igaz, hogy csak körülbelül 50 ezer volt a NAV rendszerében a potenciális kötelezetteknek a száma, illetve a bejelentkezett kötelezetteknek a száma, de a potenciális kötelezettek száma a becslések szerint is 100-150 ezer lett volna, ha mindenki bejelentkezett volna a régi rendszerbe. Ugyanezen a vonalon csekély kibocsátók körének a kiterjesztését előkészítettük, a parlament elé kerül

rövidesen, az NGM-mel nagyjából megtörtént a véglegesítése a rendszernek, további 5-10 ezer kötelezett kikerülhet a rendszerből, csekély kibocsátóvá válva.

És akkor az EU előírásainak teljesítése érdekében megpróbáltunk egy országos gyűjtési és hasznosítási tervet, tehát egy éves üzleti tervvé konvertálható szakmai tervcsomagot kidolgozni, amelyik biztosíthatja azt, hogy az Ügynökség évközben tervezetten, szervezeten működjön.

A modellünk 2011. december óta nem változott, erről nem beszélnek részletesen, ezt elmondtam a tavaszi FFB-ülésem, egy slide-unk erre külön van, ha valaki ezt nem ismeri, azt kérem, tanulmányozza át.

Az OHÜ működésével kapcsolatos információk. Szeptember 1-jén alakult, akkor 1 fő, én voltam az alkalmazott; január 1-jei fordulónapon 64-en voltunk; jelenleg 145 fő az október 31-ei állapot szerint az Ügynökség létszáma; 111 volt az idei belépő és 32 fő kilépő volt, láthatóan egy új szervezetről beszélünk. Nagyon súlyosak, nagyon nehezek a szakmai problémák, a feladatok, nagy a nyomás, sok munkatárs vagy nem bírta azt a feladatot elvégezni, amit szántunk neki, vagy túl nagyoknak tartotta a feladattömeget, amit el kell végezni egy adott idő alatt, de hát, ha betorlódnak a munkák, akkor ez következik belőle. Azt gondolom, hogy megtaláltuk azt a stabil bázisát a munkatársaknak, akik elvállalják és meg is csinálják a feladatokat határidőre.

Nézzük akkor konkrétan a tevékenységét az Ügynökségnek! Először foglalkozunk a lakossági gyűjtés, szállítás, előkezelések, tehát a közszolgáltatók tevékenységével. 106 szerződött közszolgáltatója van az Ügynökségnek, ez most már 112, mert ez egy november eleji lapból került ide, elnézést kérek ezért a pontatlanságért. 2533 település van bekapcsolva a rendszerbe. Tudjuk, hogy 3152 település van, tehát ki lehet számolni, hogy körülbelül 6-700 település az, aki még nincs a rendszerben. 9 063 389 fő – reggel megnéztem pontosan – az OHÜ-nek a szerződött viszonyban lévő közszolgáltatók által ellátott lakosoknak a létszáma.

Ebben jelentős előrelépést tudunk felmutatni 2011-hez képest, tehát akkor a becslések 8-8,5 milliárdos létszámot mutattak, ehhez képest most meghaladtuk a 9 milliót, és további 200 ezer lakosnak a településeivel, 17 településsel tárgyalunk, akik feltehetőleg január 1-jétől szintén belépnek, bekapcsolódnak a rendszerbe. És már csak a számadatok. 6954 gyűjtősziget van. Van, aki szerint sok, van, aki szerint kevés, ez körülbelül olyan 20-25 ezer edényt jelent mondjuk országosan. Egy összehasonlító számadat: Csehországban 100 ezer edény van, 123 darab hulladékudvar, 3152 település, ezért nyilvánvalóan elenyésző szám, és a házhoz menő gyűjtésnek a pillanatnyi létszáma 500 ezer fő. Én úgy gondolom, hogy ez viszont tisztességes, és jó hír, hogy növekszik, gyarapodik a házhoz menő gyűjtésnek a száma.

Azt gondolom, hogy nagyon meg kell fontolnunk, hogy milyen mértékben növeljük ezt a gyűjtési módot, mert borzasztóan drága, ott kell növelni, ahol erre van mód, lehetőség, finanszírozható, és eredményt is hoz. A várható begyűjtés nettó mennyiségben 60-62 ezer tonna lesz – ez a bruttó, számokban –, itt elsősorban a papírban van egy begyűjtött, de az elszámolás során csomagolási papírnak el nem ismert mennyiségi részarány, 82-83-84 ezer tonna legfeljebb, ami így begyűlhet. Ebben is növekedést látunk, méghozzá viszonylag jelentős növekedést.

A közszolgáltatók mintegy 2,5 milliárd forint összegben jelölték meg január végéig az igényeiket az egész évre, hogy mennyit fognak teljesíteni. Ehhez képest az első 10 hónapban – a 10. hónapot teljes egészében még nem lezárva – 2,1 milliárdos igényt terjesztettek elő, 1-12 évre majdnem 2,6 milliárd lesz várhatóan az általuk igényelt összeg, ezt akár több száz millióval is felül tudjuk múlni, tehát van rá megfelelő forrásunk, hogy ha további teljesítményt terjesztenek elő a közszolgáltatók. És el kell mondani, hogy ebből a 2,1 milliárdból kicsit több mint 1,2 milliárd az, amit teljesítettünk, kifizettünk, tehát valóban hitelt érdemlő papírokkal alátámasztottan, minden tekintetben szabályosan leigazoltak a közszolgáltatók a részünkre. Az első három hónap 90 százalék fölött van teljesítményben, a

második három hónap 80 százalékos teljesítettségi szinten van, és az utána következő hónapokban vannak még az elmaradások. Látni kell, hogy a piacnak és az OHÜ-nek is fejlődnie kellett, hogy az együttműködés során a szükséges papírok, az ahhoz kapcsolódó bizonylatolás minden tekintetben rendben legyen. Viszont költségvetési támogatásról beszélünk, addig egy fillért fizetni nem tudunk, amíg minden bizonylat, amelyik ahhoz kell, hogy igazolva legyen a teljesítmény, rendelkezésre nem áll. Azt gondolom, hogy ezzel nem lesz probléma, tehát a közszolgáltatók tökéletesen tisztában vannak ezzel, hibákat követnek el, ezeket hibapótolják, mint látjuk, 1000 igényre 1500 hiánypótlást kellett kibocsájtanunk, óriási munka volt, míg eddig eljutottunk.

Az eredményeket némi diagramban szeretném önöknek megvilágítani. Azok a piros vonalak vagy lila vonalak jelzik azt, amit el kell érniük év végére mint havi átlagos szint. Mint látják papír és textilben közeledünk hozzá, ha minden igaz, akkor egy kicsit alatta leszünk év végére, de egész megközelítettük. Látszik, az első 5 hónapban egy felfutási szakasz volt, a közszolgáltatók kevesebb mennyiségeket számoltak el az OHÜ felé, nem voltak megfelelően bizonylatolva, ezek a mennyiségek átdelegálódtak későbbi hónapokra, mire a bizonylatokat tökéletesen be tudták mutatni, és ebből nem egy kiegyensúlyozott adat, illetve elszámolási mennyiség jött ki, hanem egy ilyen szemlélatomást növekvő tendenciát mutató.

Fém tekintetében sajnos nem tudok jóról beszámolni. Tudjuk jól, hogy a közszolgáltatóknak a gyűjtődényeit folyamatosan kiborogatják, elviszik belőle a mennyiséget. Az általuk vállalt mennyiséget, ami nagyon-nagyon kevés, tehát 100 tonna havonta egész Magyarországon, ez majdnem nevetséges mennyiség, ennyit vállaltak a közszolgáltatók, és ennek is csak alig több mint a felét tudják teljesíteni. Összességében az elvárásban, tehát a várható teljesítményben ez nem okoz problémát, de mindenképpen felhívja a jelenségre a figyelmet. Műanyagban már most, a 10. hónapban elértük az egész éves vállalást, úgy tűnik, hogy felülvállalás is, tehát felülteljesítés is bekövetkezik. Láthatóan a műanyag – a viszonylag magas finanszírozás mellett – a közszolgáltatókat érdekli, és abban jól teljesítenek. Meglepő módon ugyanez a helyzet üvegben is, ahol szintén felülmúltuk már az egész éves tervezett átlagot, tehát úgy tűnik, hogy műanyagban és üvegben kompenzáljuk a némi veszteséget, ami papírban és fémben volt. Ennyit a közszolgáltatókról röviden.

Nézzük a közbeszerzés útján piacra juttatott forrásainkat, a piaci szereplők gyűjtés, szállítás, hasznosítási tevékenységével kapcsolatban! Első körben beszéljünk a kibocsátásról. Az első három negyedévi kibocsátás az alábbi számokat mutatja, illetve a második oszlopban látjuk a 2012. évi summa várható kibocsátást. Aki ismeri a számokat, ezek adózott kibocsátások, hangsúlyoznom kell, tehát az adó a NAV számára benyújtott és adóban megfizetett mennyiségekből összesítetten számolt kibocsátások. Két szám fog nagyon feltűnni, elnézést, látom, hogy a gumibroncsnál rossz a számadat, meg az akkumulátornál fel van cserélve. Az első sor a gumibroncs, a második pedig az akkumulátor, azok rendben vannak ezek a számok, bár az akkumulátor 26 ezer tonnát mi nagyon sokalljuk a hosszú évek óta 20 ezer tonnához képest, valamennyi növekményt el tudunk képzelni, ezt a 26 ezer tonnát mi is soknak tartjuk, egyeztetünk a NAV-val.

Az E+E-ben évek óta 100-110 ezer tonna kibocsátás volt, most úgy tűnik, év végére 83 ezer tonnát fogunk elérni. Ebben is úgy látjuk, hogy vannak bizonyos fokú kérdések, hogy ez hogy lehetséges, mindenesetre a 4 kg/fő/év elérése ilyen kicsi kibocsátás mellett, ha ez igaz, akkor nagyon-nagyon nehéz feladat, melleleg zárójelben mondom, teljesítjük az idei évben.

Csomagolószer tekintetében van az igazi probléma. 1,1 millió, majdnem 1,2 millió tonna kibocsátás évekig jelzett és a NAV számára bevallott adatok, amelyek 850 és 950 ezer tonna között szóródtak. Ez bődületes méretű növekedést jelent, ennek az okait keressük. Háromféle okot látunk. Az egyik ok az az adózás fegyelmének növekedése, tehát azok az

adózik, akik eddig nem adóztak, hiszen mint kötelezettek csomagolás tekintetében olyan kis mennyiségeknek voltak a kibocsátói, hogy az után egyébként nem is volt életszerű, hogy adózzanak, ezek a sok kicsi sokra megy, illetve azok, akik egyébként elkerülték az adózást, most kevésbé tudják, hiszen áttelepítettük a gyártóra az adófizetési kötelezettséget. Tehát ez egy jelentős növekmény, számoltunk is vele 10, legfeljebb 15 százalékkal, ehhez képest 30-40 százalékos a növekedés. Ez azt jelzi, hogy azok az adózik, akik nem teljesen értették meg, vagy nem teljesen pontosan a jogszabály szövege szerint jártak el, túladóztak. Mondok egy konkrét példát. Raklapoknak a javítása esetén – mint kiderült a vizsgálatából a NAV-nak – jó pár olyan adózó van, aki a kijavított raklap egésze után kifizette a termékdíjat, noha világos, a törvény szövegéből teljesen világosan kiderül, hogy csak a beépített, mondjuk egytized vagy egyötöd, vagy egynegyednyi plusz famennyiség után kellett volna adót fizetnie. Tehát van benne egy ilyen pluszmennyiség, ezeket korrigálnunk kell, hiszen az Európai Unió fele a vállalásainkat ahhoz kell viszonyítanunk, amelyek a tényleges, valóságos kibocsátás, most ebben a pillanatban azt gondolom, hogy a 900 ezer tonna és az 1,1 millió tonna között van valahol az igazság, én 1 millió tonnát gondolok ebben a pillanatban a reális mennyiségnek.

Kenőolaj. A mennyiséget lehet vitatni, hogy sok vagy kevés, ez jött most ebben az évben, úgy tűnik, össze, vizsgálni kell, hogy miért ilyen alacsony az érték, 55 ezer tonnát reméltünk, vártunk, ehhez képest egy 44 ezer tonna lesz.

Reklámpapír. Teljes egészében a várakozásainkat hozta. Ott úgy gondolom, hogy minden úgy történt, ahogy azt sejtettük, terveztük.

Nézzük a kiírásokat! A hulladékkezelési feladatok, ugye, a kibocsátáshoz viszonyítottan voltak szükségesek. Három országos gyűjtési és hasznosítási terv verzió készül, folyamatosan javítva a rendelkezésre álló információk alapján, a várható kibocsátási és gyűjtési, hasznosítási adatokat. Akkumulátorban 3 kiírásunk volt, gumiabroncsban 5, E+E-ben 16, csomagolószerben pedig 69, tehát ez összességében olyan 80-90 darab kiírás, illetve ehhez kapcsolódóan 80-90 darab szerződés, amire az OHÜ számíthat egy év során.

Nézzük részletesen! Akkumulátor tekintetében az egyik rész eredménytelen lett, két rész eredményes lett, itt láthatóak a nyertesek. Az elszámolás pedig ebben a pillanatban úgy áll, hogy a 177 millió forintnyi igényléshez képest a 125 millió forint, amit már benyújtottak teljesítésre a szolgáltatók, és 92 millió forint az, ami már teljesítve is lesz. Úgy gondolom, hogy időarányosak vagyunk, és teljesíteni fogjuk. Ne felejtjük el, hogy az Országos Hulladékgyűjtési és Hasznosítási Ügynökségnek 2013. május 31-ig kell a végelszámolásokat, költségelszámolásokat és könyveléseket elvégeznie, tehát március 31-et jelöltük meg ebben a pillanatban a kifizetések lezárásának határidejéül.

Gumiabroncs tekintetében hasonlóak az állapotok és az értékek, a 245 millióhoz képest nagyjából időarányos. Ne felejtjük el, hogy ebben a pillanatban szeptember az, ami már lezárt, október, ami elszámolás alatt áll, tehát az első két évharmad az, ami már ezekben a számokban visszalátszik, és az igénylés is ennek megfelelő nagyjából. A gumiabroncsban több problémát láttunk, mint az akkumulátorban. A partnereknek a bizonylatolási fegyelmét, illetve rendjét folyamatosan vizsgáljuk és ellenőrizzük.

Egy további rész ott a gumiabroncsban, a pirolízis. Ez egy nagyon kicsi közbeszerzés volt, de európai uniós, tehát nyílt hirdetménnyel elinduló közbeszerzési eljárás volt. Az első alkalommal, amit még nyáron folytattunk le, eredménytelen volt; a megismételt eljárás is eredménytelen volt. Minden alkalommal lett volna eredményes partner, ha minden anyagot beadott volna, ezért elindítottunk egy harmadik eljárást, az már eredményes lett, most kötöttük meg valamikor november végén, tehát még elszámolás ebben a pillanatban ebben a szegmensben nincsen, várhatóan ez az 58 millió forint elköltésre kerül erre a célra.

További, nem európai uniós méretű, tehát kisebb méretű eljárásaink is voltak. De előtte, bocsánat, pár szót, elnök úr kérte, hogy az egyéni teljesítőkről is tegyek nyilatkozatot. Én nem vagyok kompetens egyéni teljesítők tekintetében, ebben a NAV a kompetens a

törvény értelmében, de adatokat kértem, hogy elnök úrnak beszámolhassak, és a következőről tudom tájékoztatni. 13 darab egyéni kezelő van gumiabroncsban, 22 110 tonna, tehát a teljes kibocsátás 72 százaléka az első háromnegyedév alatt lenne a kibocsátásuk, ami alapján az ott látható 16,5 ezer tonna a kötelezettségük. Akkumulátorban a számok szintén hasonlóak. Tehát úgy látszik, hogy nagyjából a háromnegyede a gumipiacnak egyéni kezelő, nagyjából a fele az akkumulátorpiacnak egyéni kezelő. És a teljesítéseik – a részemre adott információ szerint – időarányosak, és megfelelnek az elvárásnak. Többet nem tudok róla mondani, mert az OHÜ ezeket a folyamatokat nem felügyeli.

Versenyeztetés gumiban, akkumulátorban. Bocsánat, egy pillanatra még vissza az egyéni kezelésre. Elektromos és elektronikai berendezések, valamint csomagolás tekintetében olyan elenyésző az egyéni kezelők száma: 0,5 százalék alatti E+E-ben, 1 százalék és 2 százalék közötti csomagolásban, ezért nem készítettem külön kimutatást, mert borzasztó pici, de ha elnök úr kéri, külön meg fogom csináltatni.

Lúgos akkumulátorok és a gumiabroncsfutók újrafutózásban versenyeztetési eljárást hajtottunk végre. Sajnos az újrafutózás eredménytelen volt, volt rá érdeklődő több cég is, de azon az árszinten nem volt hajlandó az OHÜ ellenőrzési rendszerébe bejönni, inkább azt mondta, hogy nem kéri azt a négy forint plusz áfa kilogramm finanszírozási értéket az újrafutózáshoz, megcsinálja anélkül, hogy az OHÜ felügyelné ezt a feladatot. Szerintem ez egy beszédes információ, biztos több pénz is kellhet hozzá, vagy talán az is lehet mögötte, hogy nem biztos, hogy szeretnék, hogy lássuk, hogy hogy folyik az az újrafutózás, meglátjuk a jövő évre nézve. Én szeretném az újrafutózást, hiszen el kéne érni a 12 százalékos európai uniós átlagot, és ettől nagyon-nagyon messze vagyunk, a 3-4 százalékot, tehát örülnék neki, ha a gumiabroncs-újrafutózásban előre tudnánk lépni.

Lúgos akkumulátor rendben volt, a partner a versenyeztetést elnyerte, a teljesítése időben történt.

E+E-s közbeszerzések. Itt ugye már, mint említettem, 16 kiírás volt, ezért ezt most egy kicsit rövidítetten fogom elmondani. Itt látszanak az egyes nagy témakörök, amiben a kiírások történtek a darabszámokkal. Október 11-én volt egységesen a szerződéskötés, és minden partnertől a plusz 10 százalék lehívásra került. Mindez azért, mert a kombinált kiírásban bár megvolt mind a 4 kiírás név szerint, utólag kiderült a mennyiség az országban, de csak három részre adtak be érvényes ajánlatokat a versenyzők, a piaci szereplők, és a negyedik részre még a megismételt eljárásban sem adtak ajánlatot. Ezért úgy gondoltuk, hogy fontos, hogy az OHÜ minél magasabb teljesítményszintet elérjen, minden szerződött partner a plusz 10 százalékot leírta, aki tudja, teljesíti azt a plusz 10 százalékot, illetve annyit abból a 10 százalékból, amennyit tud. Összességében 36 600 tonna begyűjtése, szállítása és hasznosítása finanszírozott, és körülbelül további 4 700 tonna, amelyik nem finanszírozott; tehát olyan közel 41 000 tonna, 4,1 kg/fő/év, ami Magyarországon E+E bizonylatokkal igazolható begyűjtés, szállítás és előkezelés történt.

Nézzük a költségeket! 26 partneri igény lépett fel, mindegyikre történt már legalább egy hiánypótlás, mint a számokból látszik. Az igényelt majdnem 1,4 milliárdból 1 milliárd igénylés már be is érkezett, miután októberben volt a szerződéskötés, ezért most még csak 152 millió van kifizetve ebben a pillanatban, történnék naponta kifizetések E+E-ben.

Csomagolás a legnagyobb közbeszerzési eljárásunk. Eredetileg 69 eljárást terveztünk, ebből 44-re érkezett érvényes ajánlat, további 2-re a póteljárás, ez itt most nem látszik, mert tegnap este érkezett. 46 érvényes ajánlatunk lett így, és a látható számokból észrevehető, hogy bizonyos hulladékáramokban igen magas volt a részvételi arány, és jól sikerült; néhány hulladékáramban viszont nagyon gyenge eredményeket értünk el, itt a társított, ami nagyon kicsi mennyiség. De akkor is úgy gondoljuk, hogy a piaci információk, illetve a közbeszerzési eljárásokon indulás alapján megállapítható, hogy igazából nincs is Magyarországon érdemi társított hulladékgyűjtés, csak amit a közszolgáltatók csinálnak.

Az üveg tekintetében szintén elég döbbenetes az eredmény. Fehér üvegre egyáltalán nem érkezett, a 18 ezer tonnára, Magyarországon ajánlat, tudjuk jól, hogy megvan ez a mennyiség az országban. Úgy tűnik, hogy nincsen meg hozzá minden bizonylat, meg minden papír, hogy egy ilyen átlátható, nyomon követhető versenyzésben részt vegyenek a partnerek.

November 12. és 16. között voltak a szerződéskötések. Összesen mindezek alapján, az itt látható adatokból kiolvasható, hogy mintegy – a két pótlehívással együtt – olyan 365 ezer tonna, amit most első körben finanszírozunk, nettó olyan körülbelül 3,9 milliárd forint, összességében nagyjából 5 milliárd forint értékben. Most nem tudok ebben részletesebb bontást adni egyrészt idő hiányában, ha valaki kéri, annak majd szívesen odaadjuk, kérem, keressen meg minket. Másrészt, miután most kezdődtek az elszámolások, arról tudok beszámolni, hogy nulla forintot fizettünk még ki, hiszen most kapjuk az első teljesítésigazolást.

Következő feladatunk a lakossági szemléletformálás. Nem megyek bele a célokba, ezt részletesen elmondtuk az első alkalommal. Nézzük az eseményeket. Volt egy TeSzedd! akciónk, volt egy KÖRFORGÓ, négy helyszínen jelent meg, a KUKAKULTÚRA akciót elindítottuk, egy kampány volt, téli reklámjai most mennek ebben a pillanatban, illetve az európai hulladékcsökkentési évhez kapcsolódott az OHÜ. Ezek mellett most folyik ebben a pillanatban a Tudatos Vásárló program, és a TV-ben, ha valaki figyeli, most már igen sok csatornán mennek az OHÜ-nek a reklámjai, amelyek elkészültek. És mi van benne? Hogy a lakosság számára elindítja vagy közelebb hozza ezt a témakört, elkezdünk róla jobban beszélni.

Az integrált médiakampány eredményeit a jövő évben is akarjuk használni, tehát azt gondoljuk, hogy ez egy alapozás a jövőnek, de jövőre is tervezünk további még érdekesebb és még jobb TV-spotokat. Mindenféle konferenciánkon részt vettünk, én most ezt átugranám, mert az idő kevés.

Kérdezem elnök urat, mennyi időm van még, mert akkor a fejlesztési feladatokról vagy nem beszélek, csak megemlítem, hogy voltak, vagy akkor gyorsan átfutok azon is.

ELNÖK: Még 5 perc áll rendelkezésére, egy picivel meg tudjuk hosszabbítani, hogy a végére érjünk, de korlátos az időkeret.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Köszönöm szépen. Egyébként legelsőként elindított témánk a közszolgáltatók differenciált díjazása volt, ami máig nem oldódott meg, de elkészült egy tanulmány, amiből elég részletesen látszik, hogy a probléma mi. A probléma az, hogy a közszolgáltatók, itt ezen a diagramon azt látják, hogy a vízszintes dimenzióban mekkora terület az, amit ellát a közszolgáltató, hány hektárt; a függőleges koordinátán pedig azt, hogy hány embert lát el a közszolgáltató, ez a kinagyítása az egész diagramnak. Láthatóan rendkívül nagy a szóródás, 320-szoros a legritkábban lakost ellátó közszolgáltató ezen mutatója, és a legsűrűbben lakost ellátó közszolgáltatónak a mutatója között, 320-szoros értéket nem lehet egyetlen normával kompenzálni. Másfelől nincsen benne semmiféle trend – ha egy pillanatra még visszamegyünk arra a diagramra –, ebből nem lehet igazából eredményt kihozni.

Azt látjuk, hogy három részre tudtuk osztani a közszolgáltatókat. A piros vonal az átlagos magyar laksűrűséget jelenti, a lila annak a kétharmadát, a sárga annak a háromkettedét, és így nagyjából három egyenlő részre oszlottak a közszolgáltatók. De hát ezt egyszerűen bírja, ha továbbmegyünk, akkor ugye, most sorba rendeztem a közszolgáltatók által kiszolgált területet, fő/hektár értékben, ez egy gyönyörű hiperbola, ahogy annak a nagykönyvben meg kell írva lenni, négy részre oszlik, az a két piros közötti rész, ami az átlagosnak mondható. Ezek alapján, ha továbbmegyünk, akkor ki lehetne mondani – ha ebben a diagramban látnánk valami trendet –, hogy azokat kellene preferálni, akik nagyon ritkán

lakott területeket szolgáltatnak, és azoktól elvenni, akik sűrűt. Nyilvánvaló a jelen helyzetben azért nem életszerű, mert mint látjuk ezen a diagramon, semmi összefüggés nincsen az összegyűjtött hulladék egy főre eső mennyisége és a laksűrűség között, pedig kéne lenni. Tehát itt most egy jó kis trendet kellett volna látni ebben a diagramban, ha a kifizetett pénz valóban ösztönözné a közszolgáltatókat a feladat elvégzésére.

Kimondhatjuk, hogy a jelenlegi pénz, normaszint nem ösztönzi a közszolgáltatókat a feladat elvégzésére, ez az egy, ami biztosan kihozható volt az elemzésből, és ezért van ilyen nevetséges 6 kg/fő/év teljesítményünk, ez nevetséges, mindenki tudja a lakossági gyűjtés szempontjából.

Közszolgáltatók minősítése. Ebbe most nem megyek hosszan bele. Kötelezettségeim szerintem ez ügyben fog engem még a Fenntartható fejlődés bizottság úgyis meghallgatni. A lényeg az, hogy kidolgoztuk teljes egészében a minősítésnek a rendszerét. Egy pillanatra, ha visszamegyünk, vannak kategóriák és osztályok, szolgáltatás, biztonsági kategóriák, és szakmai szempont szerinti osztályokat dolgoztunk ki, ez egy minőségközpontú, tehát még egyszer mondom, nem politikai, hanem minőségközpontú minősítés, eszerint kérem majd, ha valaki vizsgálja az anyagot, próbálja megítélni a tartalmát. Nyilván nem könnyű, egy ilyen minősítő rendszerbe könnyen belelát mindenki mindenfélét azonnal.

Mérésvizsgálati rendszer kialakítása. Azt gondoltuk, hogy ennyi, egymillió tonna finanszírozott hulladéknak a mindenféle kontroll nélküli nyomkövetése életszerűtlen, erre egy rendes mérésvizsgálati rendszert kell kialakítanunk. Elkészült a fogalmi tisztázása a rendszereknek, a többdimenziós rétegzett mintavételnek a hatástanulmánya, felépítettük az adatkockákat, ami az ellenőrzést végzi. És az jött ki a számításból, amit eredetileg magunktól is nagyjából sejtettünk, hogy körülbelül évi ezer darab mérésre van szükség statisztikai alapon, és az információkból kiindulva ahhoz, hogy egy bizonyos konfidenciaszint alatt tarthatóan megmondjuk, hogy tényleg azok a mennyiségek, amit szolgáltatnak számunkra a partnerek, azok valósak-e, vagy sem. Ennek a rendszernek a megszervezése jelenleg folyamatban van az elvégzett munka alapján.

Országos gyűjtési és hasznosítási terv módszertani fejlesztése. Fejlesztettük, úgy gondolom, hogy nagyon jól áttekinthető a rendszer, most már akkor talán ki is lehet olvasni a jövőt, ha valaki keresi. A HUNOR rendszert is elindítottuk, Hulladék-nyomkövető országos rendszer. Ennek a rendszernek a célja – tavasszal talán beszámoltam róla –, hogy a hulladékok országon belüli áramlását valamilyen elektronikus rendszer segítségével nyomon követhessük. Elkészült ennek a feladatleírása, felsőszintű rendszerterve, pályázatot adtunk be az NFÜ részére, és ezt a pályázatot hiánypótoltuk. Ebben a pillanatban arra várunk, hogy a támogatási szerződést megköthessük, és elindulhasson a fejlesztés. Nem fogom önöknek elmondani, mert borzasztó bonyolult, de nagyon érdekes, brosrát fogunk róla kiadni, és akkor mindenki áttekintheti.

Betétdíjas szabályozás és rendszer. A hatástanulmányt az OHÜ elkészítette. Kérem, ugorjunk át, mert holnapra se végzek velem, az anyag rendelkezésre áll, mindenki meg fogja tudni nézni.

Építési-bontási hulladékok. A hatástanulmányt készítjük ebben a pillanatban. Egy dolog biztosan látszik, 2020-ra örülten nehéz lesz a feladatot teljesíteni, mert Magyarország egy tengerfenék, és ezért gyakorlatilag kavics, meg homok, meg kő az korlátlanul és szinte ingyen rendelkezésre áll, tehát a hulladékot senki nem akarja hasznosítani, és nem is lehet rentábilisan hasznosítani, csak veszteséggel, tehát sokkal többbe kerül a hasznosítás, mint amennyiért egy tonna kavicsot szerzek. Ezért mindenképpen itt a rendszer kialakítását rendkívül szentíven kell végrehajtani, figyelemmel mindenfélre szempontokra.

Mi van még? Zöldközbeszerzés. Az OHÜ a maga részéről a hulladékgazdálkodásban kidolgozta a szükséges elemeket, ezt leadtuk az NFM részére, várjuk a folytatást, és várjuk, hogy a törvényt a parlament tárgyalja. Próbáltuk benne érvényesíteni azokat a szempontokat,

amelyek a zöldközbeszerzésben a hulladékgazdálkodás, illetve a környezetvédelem szempontjából úgy gondoljuk, hogy fontosak, meglátjuk, mire jutunk.

Menjünk tovább, mert annyira nincs idő. Nézzük a feladatokat. Természetesen a rendszerünket fejleszteni kell. Ebben a pillanatban nem látom még szükségességét, hogy javítsunk az OGYHT-n, mert az első két negyedéven alapulthoz képest a harmadik negyedév nem adott új információt, hanem a trend megmaradt. Ettől függetlenül dolgozunk rajta, és abban a pillanatban kiadjuk a '13. évi kettős verziót, ha ténylegesen módosításra igény jelentkezik, merthogy a 2013. évi közbeszerzések elindultak, az NFM-ben vannak. Tehát a belső minőségbiztosító, a Vidékfejlesztési Minisztérium minőségbiztosítója, a Vidékfejlesztési Minisztérium összes főosztályán és államtitkárságán túl van, és ebben a pillanatban az NFM-ben vannak az anyagok. Aki figyelte a közbeszerzéseket 2012-ben, az tudja, hogy az NFM után a korrektorhoz kerül, és megjelenik a KEF-ben, ez annyit tesz, hogy ebben az évben decemberben, vagy legkésőbb január elején meg fognak jelenni a kiírások.

Csak a számokat mutatom: 3, 5, 16, 75, az első három az azonos, a negyedik viszont több, tehát több részre bontottuk a csomagolószer-t, ezt most nem tudom részletezni. A lényeg az, hogy a tapasztalatok alapján átalakítottuk a csomagolószer-közbeszerzésben a részeket.

Még egy lapot, a mélységek tekintetében. Tehát a csomagolószer-t részletezem ki, hiszen az a legfontosabb, körülbelül 6,6 milliárdos közbeszerzési összértéket tervezünk 2013-ban első körben. Nagyon fontos, hogy a termékdíjról szóló törvényben ugye, a teljes száz százalék közbeszerzés első körben nem lehet az OHÜ részére, ezért azt a megoldást választottuk, hogy itt egy ilyen induló közbeszerzési anyagot adunk ki. Ha decemberben megjelennek a kiírások – úgy gondolom, hogy meg fognak jelenni –, akkor olyan körülbelül február elején lesznek a szerződéskötések; ha január elején, akkor február közepén, ezek mind, úgy gondolom, hogy kezelhető, tartható, jó értékek.

Még néhány feladat, ami előttünk áll, a végére. A teljesítések ellenőrzésében a kockázatértékelés bevezetése, illetve a közszolgáltatók minősége, a hatósági feladatkör kiépítése – ebben már nyilván benne vagyunk, ezen dolgozunk –, és az országos hulladékgazdálkodási terv II-es, illetve III-as verzióját ránk oktroyálta a minisztérium, úgyhogy dolgozunk rajta.

Köszönöm szépen a figyelmet, és remélem, hogy minden kérdésre választ adtam.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen Vámosi úrnak a részletes beszámolót az OHÜ 2012. évi tevékenységéről.

És akkor most lehetősége van a bizottság tagjainak, képviselőknek, hogy kérdéseket intézzenek.

Szili Katalin.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Nekem két kérdésem lenne így első megközelítésre.

Az egyik. A környezettudatos nevelés tekintetében én azt gondolom, hogy a megelőzés egyik legfontosabb kérdése, ott ugye, az előírás szerint, legalább 7 százalékát a költségvetési soron meghatározott összegnek, erre kell fordítani. Az érdekelne, hogy 2012-ben nominálisan mekkora volt ez az összeg? Ebből mennyit fordítottak médiakampányokra, és mennyit ténylegesen mondjuk más területeire, a környezettudatos nevelésre, illetve a tudatformálásra?

A másik kérdésem. Ez a közbeszerzés tekintetében a csomagolóanyagoknál, ahogy jelezte ön, hogy 69-ből mindösszesen 46 volt az, ami pályázat útján egyáltalán lefedett, 23 esetben egyáltalán nem volt sikeres ez a pályázat. Kérdésem az lenne, és itt főleg, ami eléggé szembetűnő, ez a papírok esetében, vagy amit ön említett, a fehér üvegek esetében, hogy mit

kívánnak azért tenni, hogy ez is lefedett legyen, hiszen én úgy gondolom, hogy a tényleges hulladék keletkező mennyiségének a begyűjtése közös feladat, ezért is került létrehozásra az OHÜ.

A harmadik kérdés. Ha elnök úr megengedi, akkor az nem kérdés lesz, hanem megjegyzés. Tehát nekem, hogy mondjam, kicsit szembetűnő volt az, ami valahogy úgy tűnt, hogy örüljünk annak, hogy minél nagyobb a kibocsátás a hulladékok tekintetében, hiszen itt ilyen minél nagyobb termékdíjbevétel az, ami a cél. Viszont én valahogy másként ülök – és reményeim szerint a Fenntartható fejlődés bizottság is – ezen a lovon, mert én úgy gondolom, hogy a legfontosabb az, hogy minél kevesebb legyen a hulladékkibocsátás, hiszen véleményem szerint a megelőzés, a prevenció elve, a visszaforgatás és egyéb, az mindenképpen ezt diktálja, nyilvánvaló. És itt térek vissza arra, ami egy kérdésem volt, hogy a tudatformálás tekintetében mi az, amit tesznek, hiszen ez lenne ebben a kérdésben az egyik legfajszínűsőbb amellet, hogy ténylegesen az önök feladata alapvetően az, hogy megszervezzék azt, ami egyébként a ténylegesen keletkező hulladékoknak a begyűjtését jelenti. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nekem is lenne néhány kérdésem. Erre az időre átadom az elnöklést Nagy Andor alelnök úrnak.

DR. NAGY ANDOR (KDNP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Átveszem az elnöklést, és megadom a szót Jávor Benedeknek.

JÁVOR BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Az első megjegyzésem vagy kérdésem igazából Szili Katalin hozzászólásához kapcsolódik. Ugye, azt láttuk, hogy a hulladékkibocsátások tulajdonképpen valamennyi anyagáram tekintetében növekedtek 2012-ben. (*Vámosi Oszkár ügyvezető, OHÜ: Termékkibocsátás.*) Igen, hogy mindez egy recesszióban lévő gazdaságban, hogy mivel magyarázza azt, hogy a magyar gazdaság visszaesése közepette ezt a növekedést, esetenként 30 százalékot elérő növekedést tudta produkálni. Ez tényleges kibocsátásnövekedést jelent, a szabályozásnak a sajátosságai – hogy finoman fogalmazunk – okozzák-e ezt, vagy egyáltalán milyen magyarázatot kaphatunk erre a jelenségre.

Ehhez kapcsolódóan én azt kérném, hogy értékelje azt a helyzetet, hogy a csomagolóanyagok tekintetében a termékdíjköteles kör a csomagolás helyett maga a csomagolóanyag lett, tehát csomagolóanyag-előállító lett a termékdíjköteles, és ennek eredményeképpen bekerült a csomagolási körbe egy csomó olyan anyag, amit ténylegesen nem csomagolásra használnak fel. Tehát fóliák tekintetében, mondjuk, a nagy részét nyilván csomagolásra használják, de vannak nem csomagolási célra előállított fóliák is, tehát hogy ez a változás hogyan értékelhető ön szerint, ez hozzájárulhatott-e a növekményhez, vagy egyáltalán kívánatos-e ez a helyzet.

A harmadik kérdésem tulajdonképpen a legfontosabb kérdés, amire én nem láttam, de lehet, hogy csak nem figyeltem eléggé a beszámoló alatt, hogy 2012-ben Magyarország hogyan teljesítette a visszagyűjtési kötelezettségeit, az európai uniós visszagyűjtési kötelezettségeit. Tehát, ugye, itt csomagolóanyagok tekintetében egy 60 százalékos uniós előírás van, ezt Magyarország eddig sem teljesítette, de 50 százalék fölötti visszagyűjtési arányt tudtunk elérni a korábbi rendszerben. Nem láttam olyan szám adatot, ami az egyes anyagfajták tekintetében az uniós előírásoknak való megfelelést mutatta volna. Én próbáltam itt közvetetten, tehát itt a közbeszerzések, csomagolás területén, ott mintha a várható teljesítések mennyiségében egy 360 ezer tonna szerepelt volna, szemben egy 1 millió tonna körüli kibocsátással, ez akkor egy 36 százalékos teljesítést jelent az én értékelésemben. Nem? (*Vámosi Oszkár ügyvezető, OHÜ: Majd mindjárt elmondom.*) Tehát akkor egy pontos

számadatot szeretnék kérni az összes anyagáram tekintetében, hogy hogyan teljesültek, milyen szintre teljesültek a visszagyűjtési kötelezettségek, hogyan változtak ezek a korábbi évekhez képest, romlott vagy javult a helyzet.

Ugyancsak szeretnék látni vagy kérni egy részletesebb beszámolót. Ugye, az OHÜ-nek 15 milliárd forintos költségvetése van, ha jól tudom. Nem? Akkor majd pontosítás, vagy költségvetési keret, tehát hogy az OHÜ költségei az egyes tételekre hogyan alakultak, mire mennyit költött. Itt voltak, egy csomó részadat megjelent, de úgy a teljes költségvetésnek a megoszlását illetően egy részletes bemutatót szívesen látnék.

Egy kisebb jelentőségű kérdés – de ugye, maga az OHÜ létrehozása körül államtitkár úr is nagyon sokat emlegette – a hulladékgyűjtés termékdíjas területén, hogy sok a csalás stb., stb. Itt Vámosi úr is finoman utalt arra, hogy, mondjuk, a futózás területén ott miért nem akarnak részt venni az OHÜ közbeszerzéseiben ezek, az ezt a tevékenységet folytatók. Milyen vizsgálatok, milyen ellenőrzési tevékenység folyt az ilyen típusú csalásoknak a feltárására, és ha ez olyan általánosnak volt mondható – ahogy azt államtitkár úrtól korábban hallottuk –, akkor hány ilyen sikerült leleplezni, felszínre hozni, nyakon csípni, az ilyen csalási kísérleteket vagy jogellenes cselekményeket.

Első körben tulajdonképpen ezek a legfontosabb kérdések. Még egy apróság, hogy ugye, itt nagyon röviden volt csak szó a várható betétdíjas szabályozásról, hogy ez hogyan illeszthető össze, tehát hogy itt a visszagyűjtés, hasznosítás területén vannak célkitűzések, illetve itt egy hazai iparág is épül erre a tevékenységre. Ezt hogyan lehet összeilleszteni egy széles körű betétdíjas szabályozással, várhatóan ez milyen következményekkel fog járni a jelenlegi piaci viszonyokra, hogyan fog hatni az új betétdíjas szabályozás a hasznosítási területre, a gyártói felelősség elvével hogyan hozható ez össze? Tehát, hogy várhatóan azért egy ilyen átfogó, széles körű betétdíjas szabályozás eléggé fel fogja forgatni ezt a piacot, hogy erre vonatkozóan milyen elképzelések vannak, vagy mire számítanak, és hogyan készülnek ezt a helyzetet kezelni. Röviden ezek lennének a kérdéseim.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést Jávor Benedeknek.

JÁVOR BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Imre alelnök úr kért szót.

SZABÓ IMRE (MSZP): Köszönöm szépen. Nálam a kérdés és a vélemény egy kicsit keveredni fog, miután most már vegyes lett a műfaj.

Az első kérdésem az az, hogy ha jól látom a számot, akkor ugye, itt egy egészen jelentős, 1 milliárd 638 millió forintos elvonás vagy zárolás történt az OHÜ kasszájánál. Mi az, amit el kellett hagyni a feladatokból, és a finanszírozási háttérnek a szűkülése milyen változásokat okozott itt a cég terveiben és a megvalósított programokban? Ez lenne az egyik kérdésem.

A másik, hogy ugye, a következő évtől kezdődően a közszolgáltatóknak a rendszere teljes mértékben átalakul, és itt a következő évre igazgató úr, amikor előre jelzett adatokat, akkor azt szeretném kérdezni, hogy látja, mi a reménye, hogy az önkormányzati tulajdonú többségű cégek létrejöttét követően az önök munkája és az önök teljesítménye milyen irányban és hogyan fog változni, terveztek-e már erre számokat?

Ha a számoknál vagyunk, akkor egy javaslatot is mondanék, hiszen itt is elhangzott, hogy március végén – ha jól emlékszem, akkor a tájékoztatóban ez hangzott el – zárolják a kifizetéseket, és nyilván egyfajta gazdasági év zárásánál jobban lehet látni egy tevékenységet, egy folyamatot, összefüggéseket, értékelni is jobban lehet értelemszerűen. Tehát szerintem a tavaszi időszaknak a vége felé, amikor már ezekkel az információkkal és adatokkal rendelkezünk, akkor is szükséges lesz, hogy a bizottság foglalkozzon ezzel a témával.

Ha ilyen piramisszerűen nézzük ezt a tevékenységi kört, akkor még mindig a lerakás az, ami a legszélesebb a talpazatban. Itt, ha a szomszédos Ausztriához viszonyítjuk a helyzetünket, akkor azt kell hogy mondjam, hogy nyilván nem most önnek felróható ez a szám, nehogy félreértés essen, de egy feladat, ilyen szempontból mindenképpen figyelmeztető, ugye, 75-szörös a mi lerakott mennyiségünk az osztrákokéhoz képest. Miben látja esetleg igazgató úr annak a lehetőségét, hogy hogyan és milyen módon kellene átalakítani még tovább a szervezetet ahhoz, hogy ez az iszonyatos különbség valahogy módosuljon?

A szelektív hulladékgyűjtésnek a számait nézve, ugye, még mindig csak körülbelül a lakosság 10 százaléka veszi igénybe, és az egyéb más számokról most én részletekben nem is akarok beszélni, de azért ez a 10 százalék iszonyúan alacsony még mindig, valóban. Úgy gondolják, hogy azok a nagyságrendek, amiket a kampányokra, konferenciákra, média- és egyéb más eseményekre tudtak fordítani, az itt a tudatformálásban egy egész beidegződési, kulturális, eddigi szokásrendszereknek a megváltoztatását fogja magával hozni, vagy lesznek-e erre külön forrásaik, terveznek-e erre külön forrásokat, vagy olyan partnereknek a bevonását, akik ebben az ügyben segítségükre lehetnek. Nyilvánvaló mind a gazdaság szereplői, mind a civil szektor – és még sorolhatnám – szereplői azok, akik itt szóba kerülhetnek, mert hát nyilvánvaló, hogy azon a piramison változtatni kellene, ha itt akár az energiafelhasználást, és ha az újrafeldolgozás, újrahasználat mellett is nézem ezt az egész ügyet, akkor most pillanatnyilag a megelőzésre és a tudatformálásra jut a legkevesebb. Az a kérdés, hogy a következő évi lehetőségeket, ha látják, akkor ebben tudnak-e változást elérni.

Ne haragudjon meg érte, de egy picit pikírtnek tűnő kérdés a végén, hogy az önök által használt szövegszerkesztőknél van-e hibajelző program, mert mind a prezentációban, mind pedig az írásban megküldött anyagban azért vannak betűhibák, és némi helyesírási probléma is. Ezt igazából inkább csak figyelemfelhívásnak szánom, bár lehet, hogy nyilvánvaló akkora a munkateher önökön, és olyan gyorsan kellett készülni, hogy az ilyen típusú ügyekre nem maradt már elég figyelem, és nem tudtak kellő gondossággal felkészülni.

Egyelőre ennyi, elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Kepli képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Kifejezetten az építési és bontási hulladékokkal kapcsolatban szeretnék rákérdezni konkrétumokra, mert ugye, itt néhány szó hangzott csak el, már csak az időszűke miatt is. Egyértelmű, hogy kormányzati, illetve parlamenti-országgyűlési szabályozásra van szükség, tehát itt nekünk is feladatunk lesz szemmel láthatóan. Ugye, azt látjuk, hogy míg 1250 forint a tonnánkénti ára a bányatermékeknek átlagosan, addig majdnem a duplája az építési-bontási hulladékból készült termékeknek, miközben azt látjuk, hogy gyakorlatilag boldog-boldogtalan létesíthet, mondjuk kavicsbányát, és a Pest megyei rész másból sem áll lassan, mint kavicsbányából, ami a felszín alatti vizekre mind mennyiségi, mind minőségi szempontból eléggé káros hatással van. Fenntarthatósági szempontból ez nem egy pozitív dolog, és a többi építőanyag-nyerő helyről nem is beszélve, tehát nyilvánvalóan erről az oldalról kell majd valamilyen szinten megfogni, tehát törvényi beavatkozás kell.

Másrészt pedig – ahogy az itt is szerepel az anyagban – a kötelező felhasználási arány vagy felhasználási köre ezeknek az újrahasznosított építőanyagoknak. Ezzel kapcsolatban történt-e konkrét kezdeményezés akár az OHÜ részéről a kormány felé, a szakminisztérium felé, vagy akár a szakminisztérium részéről van-e már valami konkrét elképzelés, hogy ezt hogyan valósítanák meg? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.
Nagy Andor alelnök úr.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nekem nincs olyan saszemem, mint a miniszter úrnak, én nem látok benne annyi hibát, sőt próbáltam sügni, hogy mondjon már egy-két szövegszerkesztési hibát, mert én ezeket nem is vettem észre, de nem is tartom relevánsnak egy ilyen beszámoló után mondjuk ezt számon kérni, de majd megvédi magát az előadó ezzel kapcsolatban.

Azért kértem szót, mert egyrészt szeretném megköszönni, hogy ennyire komolyan vette Vámosi Oszkár ezt a bizottsági meghallgatást, mert ritkán van részünk abban, hogy egy ilyen összeállítást kapunk, és ilyen részletességgel beszámol valaki az általa elvégzett munkáról. Ugye, tudom, hogy matematikus vagy, ha jól emlékszem, és azért az kijön az előadásból, hogy a rendszereknek a vizsgálata, a diagramkészítés az bizonyára segíti a munkáját az ügyvezető igazgatónak is. Tehát az egy dolog, hogy mi láthatunk egy ilyen összeállítást, de valószínű a munkavégzést is megkönnyíti, ha valaki ilyen rendszerességgel vagy alaposággal nyúl a témához.

Szeretném, ha már szót kaptam, felidézni még azokat az időszakokat, amikor – ugye, ez szerepel a prezentációban is – egyetlen alkalmazottja volt az OHÜ-nek, Vámosi Oszkár személyében. Én még emlékszem azokra a beszélgetésekre is, és alig telt el 14-15 hónap azóta, hogy egyetlen alkalmazottja volt az OHÜ-nek. Emlékszem az akkori vitákra, és az is lesz majd az egyik kérdésem, hogy ugye, a 2010-es kormányváltással a mi kormányunk elég sok rendszerbe belenyúlt. Tegnapelőtt éppen az egyetemisták tiltakoztak az ellen, hogy a felsőoktatásba is az ő véleményük szerint úgy nyúlunk bele, hogy az nekik nem tetszik, és a frakciónkon belül sincs mindenki meggyőződve arról – ezt is elmondom őszintén –, hogy az a mértékű drasztikus, mondjuk felsőoktatási, vagy államilag támogatott férőhely, amiről döntöttünk, az helyes-e, vagy nem.

Arra akarok kilukadni, hogy itt a hulladékgazdálkodási rendszerbe is azért elég rendesen belenyúltunk, és a vitákra visszagondolva, abban egyetértés volt, hogy 20 évvel a rendszerváltás után a magyar hulladékgazdálkodási rendszerhez hozzá kell nyúlni, erre elhangzottak itt adatok is. Tehát az tarthatatlan, hogy 70 százaléka még mindig a lerakóban landol a hulladéknak, az is tarthatatlan, hogy 10 százalékot bírunk csak összegyűjteni a szelektív hulladékgyűjtésben. És az egyik fontos érv, hogy például a koordinátor általi rendszert meg kell szüntetni, mert ugye, itt ülnek a koordinátorok képviselői közül néhányan, ők védtek érthető módon azt a várat, amit felépítettek 20 év alatt, ami azért működött, tehát azt sem szabad elvitatni, hogy annak is voltak erényei. De, egy elég határozott álláspontot képviselt a kormány, és azt mondta, hogy új rendszer kell, ez létre is jött, az előadásból látszik, hogy ez a rendszer működik, vannak munkatársai, vannak eredményei, vannak nehézségei, az is kijött a beszámolóból.

És amire igazából ki akarok lyukadni, az a következő, hogy nem szakmai, hanem mindenki számára érthető módon az OHÜ ügyvezető igazgatója meg tudja-e mondani azt nekünk, hogy miért érte meg ezt az új rendszert bevezetni. Mert ugye, amikor új rendszert hozunk létre, azt sokan bírálják, azok, akik a régi rendszernek voltak a hívei, azok védik addig a régi rendszert, amíg lehet; és ugye, akik meg létrehozzák az újat, azok meg azt védik, mert hát ők az újnak a hívei. És ugyan még sok idő nem telt el az OHÜ bevezetése óta, de azért bizonyos tendenciákat lehet látni, ez az előadásból is kiderült.

Például azt meg tudnám kérdezni, és választ is tudnék kapni arra, hogy az új rendszer bevezetésével jobban garantálható, hogy az EU-s elvárásokat teljesíteni tudjuk, vagy hogy több pénzt hoz az új rendszer, mint amennyibe kerül, ezekre kaphatnánk-e konkrét válaszokat. Én bízom benne, és azt is látom a beszámolóból, hogy ezekre lehet jó válaszokat adni.

A másik dolog, amire szeretnék kitérni a hozzászólásomban, ez a megelőzés. Nekem egyre inkább az a benyomásom, hogy ez az egész egy illúzió, amit itt kergetünk, akár a bizottságban is, hogy meg lehet előzni a hulladékképződést anélkül, hogy a gazdaságba belenyúlna a szabályozó, mert a megelőzés nem az emberek dolga. Mert nagyon nehéz nekem is megelőzni a hulladékképződést, ahhoz nagyon tudatosnak kell lenni, hogy én magam, vagy akárki, aki itt ül, azt meg tudja csinálni. De anélkül, hogy mondjuk az Európai Unió nagyon durván ne avatkozzon bele piaci folyamatokba, ez az egész megelőzés szerintem egy ilyen általunk kergetett illúzió, én nem tudom, hogy van-e olyan ország az Európai Unióban, ahol például a megelőzésben vannak konkrét eredmények. Ha ilyen számunk van, akkor azt szívesen meghallgatnám, de én nem tudok erről. Inkább azzal szembesülünk, hogy mindenhol nő a keletkezett hulladék mennyisége, erre ráépült egy ipar – annak ez egyébként nem feltétlenül rossz –, de a megelőzésben nem tudom, mennyi eredményt lehet elérni.

Aztán, amire szeretnék rákérdezni, hogy az előadásból kevés idő maradt a betétdíjas rendszerre, illetve engem igazából a hatástanulmány érdekel, amit a Bay Zoltán Alapítvány csinált. Én nem ismerem még a rendszert, néhány információt hallottam már róla, de még nem olvastam el, hogy mi lesz ezekből a betétdíjas rendszerekből. Ami bennem kérdéseket vet fel, hogy értelmes dolog-e 20 évvel az után, hogy egy más rendszer működik az országban, mert ha '90 lenne, azt mondanám, hogy hurrá. Mert én még emlékszem rá, hogy gyerekkoromban mennyire jó volt visszavinni az üvegeket stb., stb., de hogy ésszerű dolog-e azok után, hogy itt Magyarországon egy rendszer van, egy új rendszert, egy betétdíjas rendszert kiépíteni, ez megvalósítható-e, ennek az ára az nem több-e, mondjuk az energiamérlege az nem negatív-e, hanem pozitív, erre szívesen kérnék választ.

És lenne egy konkrét kérdésem is. A hűtőgép kapcsán miért volt eredménytelen a gépi bontásra közbeszerezni, ennek van valami speciális oka?

És akkor végezetül, sok sikert kívánok Oszkárnak is, munkatársainak is, és köszönöm szépen a beszámolót.

ELNÖK: Szili Katalin.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést kérek, nem szeretnék visszaélni a türelmével, egy megjegyzést szeretnék alelnök úrhoz fűzni a megelőzés és az illúzió kérdéskörében. Azért abban értsünk egyet, hogy ettől függetlenül szerintem törekedni arra kell, hogy éppen a társadalom tudatosságának a növelésével, ha lehet, nyilván ebben az OHÜ nem biztos, hogy érdekelt, hogy ez a megelőzés megtörténjen, de nekünk szerintem az összes szempontot kell ebben figyelembe venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szilágyi László képviselő úr jelezte, hogy szeretne hozzászólni. Tekintve, hogy ő nem a bizottság tagja, erről a bizottságnak szavaznia kell, hogy szót adunk-e neki a bizottsági ülésen. Kérem, hogy aki támogatja, hogy hozzászólhasson, az kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Ellene? Tartózkodik? Egyhangú.

Megadom a szót Szilágyi képviselő úrnak.

SZILÁGYI LÁSZLÓ (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Megtisztelő, hogy szót kaptam, köszönöm szépen.

Kedves Igazgató Úr! Köszönjük ezt a részletes beszámolót, nekem millió kérdésem lenne ezzel kapcsolatban, nyilvánvaló, hogy nem fogom itt a bizottságot a részletekkel terhelni. Én elég komoly bizonytalanságot látok a kibocsátási adatok tekintetében is, többször utalt rá, hogy melyik soron milyen problémák vannak. Ez eléggé bizonytalanná teszi aztán itt a teljesítést is, meg azt is, hogyan tudjuk aztán az EU által előírt, meg a magunk által, és a józan ész által előírt normákat teljesíteni tudjuk a szelektív gyűjtés-hasznosításban.

Egy dologra kérdeznék rá, hiszen már elhangzott ezzel kapcsolatban kérdés Jávor Benedektől, hogy ez a rendszer az újrahasználót hogyan támogatja, hogyan tudjuk érvényesíteni azt, az egyébként nagyon jó elvet, amivel a termékdíjtörvény megalkotása kapcsán nagyjából egyetértettünk, hogy az újrahasználható csomagolások nem fizetnek. És gondolok itt elsősorban a facsomagolásokra, hogy hogyan számolták el itt a rendszerben is és hányszor, mert hallottam olyan anomáliákat, hogy egy raklapra akár többször is fizetett termékdíjat, holott egyszer sem kellett volna.

A teljesítéssel kapcsolatban is rengeteg a bizonytalanság, ezekből a diagramokból és táblázatokból nem feltétlenül derül ki, hogy meglesz-e az EU által elvárt teljesítés. Itt több táblázatban eléggé el vannak kenve az adatok, én azt gondolom, és ha itt hirtelen megpróbálom összeadogatni, csak a csomagolás tekintetében a leszerződött állomány mennyi, ugye, a közbeszerzéseknél ez, mondjuk, 400 ezer tonna, és akkor ez közszolgáltatókkal megkötött szerződés ez egy újabb 62 ezer tonna, jól látom? Tehát a kettő együtt ez, pláne, ha megnézzük, hogy a kibocsátás 1,2 millió körül jár, akkor ebből nem lesz teljesítés. Ez az egyik kérdésem, hogy itt mi a pontos helyzet.

A másik az, hogy egyáltalán technikailag hogyan számolják ezt el. Ha a csomagolási tenderek szerződéskötései november közepén történtek, tudomásom szerint, akkor hogyan lehet itt január, február, márciusban teljesítéseket produkálni, milyen bizonylatok alapján, technikailag hogyan történik ez az elszámolás? Itt a 11. ábra meglehetősen érdekes ebből a tekintetből, ugye, itt a közszolgáltatókkal megkötött szerződések teljesítését mutatja havi bontásban, ebből nem derül ki, hogy ezen felül tudja-e hozni azt a mennyiséget, amire leszerződött. Az látszik, hogy itt az év végére talán konszolidálódik a helyzet, és találnak annyi bizonylatot a közszolgáltatók, ami alapján a teljesítést lehet igazolni, de itt az év elején, ami történt az nyilvánvalóan ennek ellene megy.

A másik kérdésem, mi személyesen is nagyon sokat kritizáltuk a kommunikációs tendert, amit augusztus végén írtak ki. A parlamentben is rákérdeztünk, írásbeli kérdésünk is volt ezzel kapcsolatban, sőt még rendőrségi feljelentést is tettünk ezzel kapcsolatban. Továbbra sem értjük, hogy hogy lehet ilyen módon kiírni egy tendert, és ekkora pénzt hogy lehet kiadni ilyen módon. De az a kérdésem ezzel kapcsolatban, hogy ugye, látjuk itt a kommunikációs kampányokat, de például nagyon jó lenne tudni, hogy mennyit költött az OHÜ egész pontosan például arra a kamionos kampányra, ami már réges-régen készen volt, csak a labort kellett átfesteni rajta, tehát kulcsrakész megoldást vásárolt meg az OHÜ, és az a kérdés, hogy mennyiért? Ennél sokkal pontosabb adatokat szeretnénk látni, hiszen ez a tenderkiírás és a szerződéskötés szerintünk nem volt teljesen szabályszerű.

Az látszik, hogy nagyon le vannak maradva a kifizetésekkel, tehát a leigazolt teljesítések kifizetéseivel. Kérdés, hogy itt az év végéig mit lehet ebből behozni, illetve amit nem sikerül behozni, azt aztán később hogyan lehet kifizetni, gondolom kemény költségvetési évvel dolgozik az OHÜ is, és itt nagyon úgy látjuk, hogy idén nem lehet kifizetni a teljesített mennyiségek után se. Köszönöm szépen elnök úr, a lehetőséget, a bizottságnak is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nekem meg egy rövid kérdésem van – most nem adom át a szót – nagyon gyorsan felteszem. Tehát amennyiben nem teljesítjük az EU visszagyűjtési kötelezettségeit, akkor szankciók várhatók, ez olyan másfél év múlva várható, hogy ebből tényleges büntetés vagy szankció képződik, tehát 2014 második felében talán. Ezzel kapcsolatban van-e valami terve a kormányzatnak, hogy hogyan készül fel erre, ha nem teljesítjük, de majd megtudjuk ügyvezető igazgató úrtól, hogy hogy állunk a teljesítéssel. Ha nem teljesítjük, akkor erre a szankcióra készül-e valahogy a kormányzat, vagy majd úgyis egy következő kormánynak kell az EU felé helytállnia az idej nem teljesítésekért?

Köszönöm. Ha más kérdés nincsen, akkor megadom a szót ügyvezető igazgató úrnak, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre és az elhangzottakra.

Vámosi Oszkár ügyvezető (OHÜ) viszonzválasza

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Nagyon köszönöm. Rengeteg kérdést kaptam, kollegáim felírtak mindent, de ha esetleg valamit kihagynék, vagy esetleg rosszul emlékeztem rá, vagy rosszul olvasom ki, akkor kérem, javítsanak ki, vagy szóljanak közbe.

Kezdeném Szili Katalinnal, mégpedig úgy érzi, hogy az egész rendszer – ez egy alapvető gondolat, és erről valóban beszélni kell, és majdnem mindenki felvetette – arra irányul, hogy minél nagyobb legyen a bevétel, és nem a prevencióra, és nem a hulladékpiramisnak a minél magasabb szintű megvalósítására. Szerintem ez egy tévedés, tehát azt gondolom, hogy először is tisztáznunk kell, hogy csak akkor tudjuk, megmondani pontosan, hogy mennyi hulladékot kell begyűjtenünk és hasznosítanunk, ha pontosan tudjuk, mennyi a kibocsátás, és ha nem tudjuk pontosan mennyi a kibocsátás, akkor tévedünk, saját magunkat megtévesztjük. A régi rendszerben igenis keményen megtévesztettük magunkat, hiszen azok a kibocsátók, akik nem fizettek termékdíjat, azoknak a kibocsátását úgy tettünk, mintha nem is létezne, tehát a 850-900-950 ezer tonnához viszonyítottuk például konkrétan a csomagolásban a teljesítményünket, és ahhoz mérten állapítottuk meg, hogy most akkor megvan-e a 60 százalék, vagy sem.

Tehát én úgy hiszem, alapvető érdeke mindnyájunknak, önöknek is, nekünk is, mindenkinek alapvető érdeke, hogy elég pontosan és jól lássuk az adatokat, és ahhoz olyan rendszert kell felépíteni az adófizetés oldalán, hogy az első forgalomba hozatal után valóban regisztrációja történjen a terméknek, és az ahhoz tartozó termékdíj, adott esetben, ha ez tényleg szükséges a törvény alapján, megfizetésre kerüljön. Tehát ezért tűnik egy kicsit ilyen erősnek ez, mi ezt figyeljük és vizsgáljuk, ehhez tudjuk magunkat mérni.

Másfelől egyetértek önnel maximálisan abban, és nincs vitám, hogy törekednünk kell arra, hogy a hulladék keletkezését előzzük meg. Na, de könyörgöm 4 millió tonna települési szilárd hulladékot termelünk egy évben. Ebben az állapotban – alelnök úr említette is –, hogy 20 éve folyik ez a folyamat, amelyik most eljutott erre a pontjára, nem mondhatjuk azt, hogy tabula rasa, minket nem érdekel, hogy 4 millió tonna hulladék képződik, hanem holnaptól ne képződjön hulladék. Tehát szerintem nem lehet fokozatosság szempontból sem ennyire hirtelen elrugaszkodni, és átmenni abba az irányba, hogy akkor most a prevenció mindennél fontosabb.

Véleményem szerint az első és legfontosabb lépés, hogy lássuk, hogy a jelen rendszer mit tartalmaz, és igen, ezzel egyszer el kell indítani a prevenciót is, tehát foglalkoznunk kell ezekkel a kérdésekkel is, az újrahasználatot is megpróbáljuk a törvényben megfogalmazni első körben valamilyen szinten, az eredményről majd be fogok számolni, Szilágyi úr kérdezte is külön. És hát a hulladék képződésének a megelőzését, meg a hulladékszegény dizájnt, meg ezeket a magasabb szintű hulladékgazdálkodási elemeket is igen, valóban be kell vezetnünk a rendszerbe, és el kell indítanunk. De én akkor is úgy hiszem, illetve az eddigi tapasztalatok is szerintem azt mutatják, hogy fontos volt, hogy első körben lássuk pontosan, hogy hol állunk, és mi az az állapot, amiből el tudunk indulni, és abban ennek a nagy mennyiségű keletkezett hulladéknak a kezelése, hasznosítása az egy központi feladat. De nem szabad senkit megtéveszteni, hogy ezért mi azt gondoljuk, hogy a hasznosítás a fontos, és csak ez a lényeges, ez nem lényeges, illetve nagyon lényeges, bocsánat, de ez csak eleme a rendszerelemnek, az induláshoz ebben a pillanatban a legszükségesebb és legfontosabb volt.

Kérdés volt még itt a pályázatokkal kapcsolatosan, hogy a csomagolással, a csomagolószerekkel kapcsolatos közbeszerzési pályázatok sikertelenségét mi okozza. Voltak területek, ahol nem volt tulajdonképtelen sikertelenség, műanyagban és papírban, azt gondolom, hogy teljes egészében úgy kitöltötték, sőt a közbeszerzési eljárások mutatják, teljes egészében úgy kitöltötték az eljárásokat a versenyzők, hogy maximális mennyiséget le tudtuk tőlük hívni a pótlehívásokkal együtt. Műanyagban ugyan volt néhány rész, ahol érvénytelen

volt az ajánlat, de ott a pótlehívásokkal ennél lényegesen többet tudtunk más versenyzőkön, versenytársakon keresztül lehívni. Másfelől tény, hogy az italkarton tekintetében társított csomagolásokból képződött hulladékok tekintetében nagyon picike mennyiségeket sikerült, pár száz, vagy talán egy-kétezer tonnát sikerült a piacon összeszedni és finanszírozni. De hát lássuk be, hogy itt pár ezer tonnáról beszélünk a millió tonnához képest, ez egy pici, nagyon érdekes, de láthatóan nagyon nem működő szegmense a hulladékgazdálkodásnak.

Ami nagyobb méretű probléma volt, az az üveg. Tehát az üvegben láthatóan a meghirdetett közbeszerzési eljárásunknak egy jelentős része annak ellenére, hogy a versenyt kivevők, tehát a pályázati felhívást kivevő versenytársaknak a száma magas volt, tehát vélelmezni lehetett – meg az eredetileg beszédett piaci információk alapján is feltételezhető volt –, hogy van nagyobb mennyiségű üveg a piacon, ami akár elszámolható lenne a rendszerben, de végül nem adtak be ajánlatot az OHÜ részére. Na, most ennek lehet az a magyarázata, hogy túl kevés pénzt fordítottunk volna erre, bár ez sokkal-sokkal magasabb, mint az előző időszakban, meg lehet az is, amit nem tudunk megítélni, nem tudunk megállapítani, hogy esetleg nem volt megfelelő bizonylattal leigazolható az a mennyiség, nem tudom ezt önnek most megmondani.

Mit teszünk azért, hogy ez a jövőben, a 2013-as évben esetleg megváltozzon? Egyrészt bízunk benne, hogy a 2012-es átmeneti évnek a folyamatát, az új piaci elemeket, meg az új közbeszerzéssel, meg elszámolással kapcsolatos mintákat megismerik a piaci szereplők, és bízunk benne, hogy 2013-ban esetleg még többen vesznek részt a versenyben, tehát ez szerintem életszerű, hiszen a piaci felmérés alapján mennyiségek vannak még a piacon. Másrészt átszerveztük a közbeszerzési kiírásokat, tehát ahol tudtunk, változtattunk a mennyiségeken – ugye, 75 a 69-ből a pályázatok száma –, tehát próbáltunk valamennyit a pályázati körben is variálni, javítani, nem tudom most így ebben a pillanatban megmondani, hogy ez mennyire lesz '13-ban sikeres, de bízunk benne, hogy ez javít a helyzeten.

Környezettudatos nevelés megelőzéssel kapcsolatban a 7 százalék, itt többen feltették a kérdést ezzel kapcsolatban. Egyrészt a törvény kötelez minket arra, hogy az OHÜ számára biztosított szolgáltatás, megrendelési forrás 7 százalékát használjuk fel, ez 947 millió forint volt 2012-ben, ez nem került bele a slide-ba, elnézést kérek, az összes többi benne van – benne volt a slide-ban, csak én ugrottam át ezek szerint. A 947 millió forintból – most kaptam itt papíron – 312 millió forint volt a média, tehát a különféle reklámok, meg az ehhez kapcsolódó médiamegrendelések, az összes többi volt az egyéb célú költség. Bevallom őszintén, nem készültem fel ilyen részletesen, hogy a kommunikációs eljárásokban milyen célokra hány forintot költöttünk, de miután ez volt a kérdés, hogy a média ebből mennyi volt, 312 millió forint volt. Azt szeretném ezzel kapcsolatban elmondani, hogy semmi pénz nem elég erre, tudjuk jól. Tehát a miniszter úr is említette, hogy 10 emberből 1, aki magától ebben a pillanatban részt vesz a szelektív hulladékgyűjtésben, nagyon alacsony arány, a társadalmi tudatformálásban előre kéne lépnünk, még több pénzt kéne erre költenünk. Ugye, így is kaptunk a fejünkre, hogy a 7 százalék sok, van, aki azt mondja, hogy sok, van, aki azt mondja, hogy kevés. Szerintem ebben a pillanatban tudomásul kell venni, hogy ennyi a rendelkezésre álló forrás, és ezt kell a lehető legokosabban és legjobban erre a célra fordítani. Nem tudom megmondani Szilágyi képviselő úrnak, hogy mennyi volt az a bizonyos 23 helyszínes kampány, mi volt eredetileg, a KÖRFORGÓ, ha jól emlékszem, de utána fogok járni, és tájékoztatni fogom.

A környezettudatos nevelésen belül még azt is el kell mondani, hogy sok minden olyan munkát el lehet készíteni, amelyik utána az hosszú évekig felhasználható, tehát például egy reklámkampány, persze, ha ki tudjuk fizetni a médiában a díjakat. Tehát ebben a pillanatban azt gondolom, hogy a tudásunk és lehetőségeink szerint a legjobban próbáltuk felhasználni ezt a 7 százalékos forrást, ezt lehetett belőle megvalósítani, szerintem nem rossz és nem kevés egyáltalán. Tehát csak olyan kampányunk volt, a TeSzedd!-ben például

lényegesen százezer fölött volt a résztvevők száma, 3-4 ezer tonna hulladékot gyűjtöttek össze az emberek egyetlen nap alatt, azt gondolom, hogy ennyi idő alatt most ezt tudtuk elérni, és ez nem kevés.

Bár én nem emlékszem, hogy Szili képviselő asszony említette volna, de ha a Tudatos Vásárló kampányról beszélünk, azzal kapcsolatban is léptünk egyet előre, próbáltunk változtatni benne, és úgy csináltuk meg ezt a mostani kampányt, hogy kérdőíven megkérdezzük az érdeklődőt a különféle kereskedelmi egységekben – mert nyilvánvalóan a kicsitől a nagyig mindenben ezt ki kell próbálni –, hogy mennyire tudatos a vásárlás során. Nem árultuk el neki, hogy mikor kijön a kocsiával a kasszától, akkor utána meg is nézzük, és az alapján kap valami ajándékot, ha tényleg olyan, mint amit eredetileg mondott, és tényleg betartotta azokat a szabályokat: nem lettek túlságosan a sikeresek az eredmények. Tehát arról tudok beszámolni, hogy azt mondják az emberek, hogy ők mennyire környezettudatosak, és mikor kijönnek, tolják ki az egyutas palackot, ez ma Magyarország, de szembesülnünk kell ezzel. Úgy gondolom, hogy a legfontosabb, hogy ilyen kampányokat indítsunk, és ezeket végigvigyük következetesen.

Szabó Imre miniszter úrnál felmerültek kérdések, egyrészt az elvonás. Igen, még februárban elvontak tőlünk 1,6 milliárdot, és így alakult 13,5 milliárdra a költségvetése az OHÜ-nek. Elnök úr még a 15,1 milliárdra emlékezett, ez csökkentette a költségvetésünket. Azt is hozzá kell tenni, hogy még ezt se tudtuk teljes mértékig elkölteni, mert a piaci szereplők nem tudtak az egyes feladatokra vállalkozót teljes százszázalékos mértékig, bár voltak, akik túlvállalásokat tettek, de a kettő között bizonyos különbség kialakult.

Miből lett elvéve? Igazából nem vettük el semmiből, hanem úgy alakítottuk át a költségvetést, hogy kigazdálkodjuk ezt az 1,6 milliárdot. Akkor még nem voltak meg a közbeszerzési eljárások, azért nem voltunk abban a kényszerben, hogy el kell venni valahonnan pénzt, ami már működik vagy fut, volt is emiatt egy verzióváltása az országos gyűjtési és hasznosítási tervnek, abban lehetett nyomon követni, hogy hogy tűnik el ez a bő 1,5 milliárd a rendszerből. Minden olyan felesleges tevékenységet, amit lehetett, kivontunk, csökkentettünk, ezért is létkérdés, hogy január végéig meglegyenek a közbeszerzések és a szerződések 2013. évben, azt ugyanis már nem lehet elvonni. Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség ugyanis gazdasági társaság, ami pénz átkerült a számlájára a megegyezés alapján, azzal már ő gazdálkodik, nem vagyunk költségvetési intézmény, és ezért tőlünk nem lehet úgy elvonni, hogy megnyomom a gombot, és eltűnt a 1,5 milliárd. Persze, nyilván, ha szükség van a pénzre, és valamilyen módon valamilyen technikával – miniszter úr szerintem gondolja, hogy mire gondolok –, akkor annak nemigen lehet ellentmondani, de ha a rendszerek már működnek, a szerződések megkötésre kerültek, akkor bizony az már nem elvonható tőlünk, ezért törekednünk kell arra, hogy mihamarabb túljussunk ezen a körön.

A következő kérdés volt a közszolgáltatás 2013-as átalakulása. Én most nem tudom megítélni ebben a pillanatban, hogy ez mit fog hozni 2013-ban, tehát nehéz lenne erre válaszolni, de amennyit most látok előre az az, hogy 2013-ban szerintem nem fognak változni a közszolgáltatók által vállalt mennyiségek nagymértékben, nagyon növekedni se fognak, de nagyon csökkenni se fognak, ezt a 60 ezer tonnát fogjuk teljesíteni. Előrelátásom szerint legfeljebb 5-8 ezer tonna, amiben növekedést tudunk ebben a pillanatban elképzelni egyáltalán, vannak különféle lehetőségek, csak ahhoz pénz kellene, tehát hogyha forráshoz jutnánk, és a differenciált díjszabályozáson keresztül a kevésbé motivált közszolgáltatókat jobban tudnánk motiválni, akkor az növelhetné a begyűjtési mennyiséget.

De itt kell kitérjek arra, hogy 2,5 milliárdot fizetünk azért a 6 százalékos csomagolási hulladékért. Ha elhiszem azt, amit nekem mondott két nagy közszolgáltató, hogy ennek a háromszorosát még neki hozzá kell tenni, akkor ez országosan 10 milliárd forint ezért a nevetséges mennyiségért. Ehhez képest – csak zárójelben és csendben mondom – 10-15

milliárd forintból egy évben meg lehet csinálni a teljes betétdíjas rendszert, és az nem 6 százalékot fog hozni PET-ből, meg alumínium dobozból, hanem 98-at, jó, 3 év múlva. De az első induló évben is, a tapasztalatok alapján – és most kelet-európai tapasztalatot mondok, nem nyugat-európaiat – 45 és 75-ös közötti eredményt ér el a rendszer.

Tehát szerintem meg kéne fontolni, hogy a betétdíjas rendszert bevezessük, bár valóban 20 év után – alelnök úr mondta – akarunk-e ilyet csinálni, és más irányt venni, de szerintem gondoljuk ezt is meg, hogy ez a 20 éves irány évi ekkora költséggel ekkora eredményre vezetett, ehhez képest egy betétdíjas rendszer önfenntartó lenne, nem kellene pénzt se adnunk hozzá, hanem magától működne, és lényeges magasabb eredményeket érne. Nem csodaszor a betétdíj, én tudom, és nem is old meg mindent, ettől aztán nem lesz a hulladékgazdálkodási probléma Magyarországon megoldva, de szerintem nekünk, környezetvédőknek ezen igenis kötelességünk, hogy gondolkodjunk, hogy betétdíjas rendszert hogyan lehetne Magyarországon bevezetni, már csak a pénzügyi okból kifolyólag is.

A március végi zárással kapcsolatban. Miután mi gazdálkodó szerv vagyunk, nem teljesen úgy működünk, mint az államigazgatási költségvetési szervek, mi megtehetjük azt, hogy a közszolgáltatók számára vagy a piaci szereplők számára március 31-éig biztosítjuk a 2012-es forrásunk teljesítésigazolásának az utolsó zárónapját, és még utána egy vagy két hónapig, ugye, könyveljük, és elkészítjük az éves jelentést. Mindez azért szükséges, mert Szilágyi képviselő úr is említette, ugye, hogy el vagyunk maradva a kifizetésekkel. Nem, tehát a teljesítésigazolások, a teljesítés-előterjesztések itt vannak nálunk, csak hiányosak. Hiányzik belőle egy bizonylat, mondjuk a mérlegjegyet, mert elfelejtette, vagy nem is akarta, vagy nem tudta, nem tudom most ezt megítélni, de a lényeg az, hogy nem küldte be mostanáig. Van olyan közszolgáltató, illetve van olyan szolgáltató partner, akit már hétszer hiányt pótolattunk, tehát hétszer jeleztük számára, hogy legyen szíves, és pótolja azokat a hiányokat, amelyek ahhoz kellene, hogy kifizethessük a pénzt számára, és még mindig nem teljesítette felénk azt a minimális, egyébként nem az OHÜ által támasztott kötelezettségeket. Tehát a különféle törvényekben, a hulladékról szóló törvény, a könyveléssel kapcsolatos szabályok, tehát olyan szabályok, amelyek maguk előírják ezeknek a bizonylatoknak a meglétét, az ilyen típusú bizonylatok benyújtása az OHÜ számára nem történt meg az esetek jelentős részében.

Tehát a kérdés, hogy le tudják-e papírozni év végére. Igen, de csak olyan papírral, amelyiknek utána tudunk menni, utána is megyünk, hiszen 80 fős szervezeti egységem van most már arra, hogy elszámolja, nyomon kövesse, ellenőrizze. Igen jelentős méretű szervezeti egységet tudtam felépíteni egy év alatt, aki ezeket a bizonylatokat dokumentációs szinten ellenőrizni tudja, majd utána nyilván annak is utána lehet menni, ha lesz Hunor, tehát hulladék-nyomkövetés, hogy ezek a valóságban is teljesültek-e, ebben a pillanatban nyilván nem életszerű, soha nem csinált ilyet Magyarország, egyszerre mindent nem tudunk megvalósítani.

Miniszter úrnak a következő kérdése a lerakással kapcsolatos volt, hogy mikor tudunk az ausztriai szinthez közeledni. Én azt gondolom, hogy elindultunk ezen az úton, a lerakási járulék, a betétdíjban gondolkodás, a szelektív hulladékgyűjtésnek az átgondolása, más finanszírozási pályára állítása az mind-mind azt célozza, hogy olyan magas szintet érjünk el, mint mondjuk az osztrákok szelektív gyűjtésben. Náluk nincs betétdíj, náluk szelektív gyűjtés van, 77 százalékot érnek el a lakossági kibocsátásból, a mi 6 százalékunkhoz képest, vagy bocsánat, a lakossági részben 15 százalékunkhoz képest. Tehát ott lényegesen jobb a mi eredményeinknél, és csak ugyanazt csinálják, mint mi, igen óriási méretű lerakási járulékaik vannak, igen óriási méretű szankciók vannak, ha nem csinálja valaki, igen hatalmas pénzeket öltek abba, hogy ezek a rendszerek menjenek. El lehet menni Ausztriába, nem 30 ezer edény van kirakva, hanem 300 ezer, tehát látni kell, hogy ezeket a hátrányokat kell nekünk most behozni a következő években.

Úgy gondolom, hogy az Ügynökség ehhez azért jó, mert nem fog ez menni másképpen, sehogy másképp. Tehát egy ekkora méretű országos rendszert ilyen hatalmas költségekkel – éves szinten 100 milliárdokról beszélünk, ami itt a hulladékgazdálkodásban mozog különféle célokra –, szerintem felelős ember nem mondhatja azt, hogy ezt szegregáltan, fragmentáltan jól meg lehet csinálni, ezt csakis egy megfelelő felsőszintű ellenőrzéssel és irányítással. Persze nyilván mindenben el lehet vitatkozni, hogy mi a jó mérték, hogy az sok-e, vagy kevés, vagy kell-e ez, vagy nem kell ez, én most úgy látom, hogy erre nagy-nagy szükség volt. Itt válaszolom meg az alelnök úrnak a kérdését, hogy mi volt az értelme az OHÜ létrehozásának. Egy példával illusztrálnám. 2012. február végén megállapítottuk, hogy a 106 potenciális szerződő közszolgáltatóból egy az, akinek az összes szerződés feltétele fennáll ahhoz, hogy szerződést kössön az OHÜ-vel, mert mindene rendelkezésre áll az egyszerű jogszabályok alapján, hogy ő szolgáltatás-megrendelési szerződést kössön az OHÜ-vel – egy. Ehhez képest most 106 ilyen közszolgáltató van, mindenkinek mindenhol minden szabálytalanságát rendeztük anélkül, hogy ebből patáliát meg palávert vertünk volna, anélkül, hogy ebből politikai előnyt kovácsoltunk volna, hanem megpróbáltunk csendben dolgozni, és megoldani ezt a problémát, ez volt az értelme, nem más. Ez volt az értelme, hogy dolgozzunk, és oldódjon meg ennek az egész rendszertelenül és szervezetlenül működő piacnak a sorsa a jövőben.

A szövegszerkesztési hibákra. Miniszter úrnak köszönöm az észrevételt, ha megteszi, hogy konkrétan hol hibáztunk, megígérem, hogy oda fogok rá jobban figyelni, én is nagyon fontosnak tartom, és én is úgy gondolom, hogy helyesírási hibát ember ne nagyon vétsen, még egy általános iskolai végzettséggel sem, nem pedig diplomával, tehát oda fogunk erre jobban figyelni a jövőben, köszönöm szépen.

A következő kérdéseket nem tudom pontosan, ki tette fel. Az építési-bontási hulladékokkal kapcsolatos szabályozás kérdése.

ELNÖK: Kepli képviselő úr tette fel.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Kepli képviselő úr, ön volt, elnézését kérem.

Szerintem elmondtam dióhéjban az előbb a lényegét. Ugyanez a helyzet az építési-bontási hulladékban. 2020-ig 70 százalékos hasznosítást el kell érünk, sehol nem állunk, nincsen semmiféle koncepció, vagy nem volt semmiféle koncepció, meg rendszer az építési-bontási hulladékok területén Magyarországon. Egy hatástanulmányt készítettünk. A hatástanulmány elkészítésének az első és legfontosabb konklúziója jelenleg, hogy Magyarország, szemben, mondjuk, Ausztriával, nem tudja szufficitesen megoldani ezt a problémakört, mert sokkal olcsóbb kavicsot venni Magyarországon, mint elszállítani, feldolgozni, kisselektálni és felhasználni az építkezésben az építési-bontási hulladékot. Tehát nekünk Magyarországon az elsősorú feladatunk, amit nem tudunk máshonnan, úgy tűnik elcsenni, az, hogy hogy alakítjuk az érdekeltségi rendszert, mert ki kell alakítanunk, hogy valahogy mégiscsak érdekelt legyen Magyarországon az építési vállalkozó abban, hogy az építési-bontási hulladékot felhasználja. Nem könnyű feladat, borzalmasan nehéz feladat, csak úgy lehet megcsinálni, hogy pénzt pumpálunk a rendszerbe valamilyen módon.

Mi úgy látjuk, hogy ebben a pillanatban a legszerencsésebb módja ez annak, hogy a nagy európai uniós beruházásokban érvényesítenénk az építési-bontási hulladékot, tehát a nagy vonalas létesítményekben. Ezt egyébként Németországban is így csinálják, csak ott az magától nagyjából meg tudott szólalni egy kisebb segítséggel, itt nálunk nem fog megszólalni. Nálunk csak akkor fog megszólalni, ha kialakítjuk azt a rendszert, vagy azt a költséget, amit összesen az ÉBH kialakítására el kell költeni, azt fizesse meg – ami sokkal több – az építési vállalkozó, és a tenderben úgy adjon ajánlatot. Meg fogja emelni az autópályának az építési

költségét, na, nem kétszeresére, meg nem 50 százalékkal, de egy picit meg fogja emelni, meg fogja emelni a nagy föld alatti csőhálózatok építésének a költségét, meg minden olyan nagy vonalas rendszerét, amelyik alá ÉBH-t be lehet építeni.

Megint eljutottunk egy politikai kérdéshez, ez már nem szakmai kérdés, ki vállalja be. Nyilván ezért nem vállalta be a kutya se az elmúlt 10 meg 20 évben, mert ez egy annyira kényes kérdést, foglalkoznunk kell ezzel a problémával is. Úgy gondolom, hogy nekünk szakmailag, nekem, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségnek az a feladatom, hogy döntés-előkészítésre megmutassam a szakpolitika számára, hogy mi a tény, helyzet, és hogy mit lehet ezzel kezdeni. Szerintem ezt megteesszük, rövidesen kész vagyunk a hatástanulmánnyal, és akkor talán el tudunk kezdeni végre érdemben beszélni arról, hogy mi legyen a jövő. Most még nem késő, 2020-ig még minden szépen megcsinálható, de ha egy 5 évet totóztatunk rajta, akkor tuti úgy belesülünk, mint a csomagolásba a szelektív gyűjtésben.

A konkrét elképzelés tehát ez, hogy egy érdekeltségi rendszert kialakítani. Nagyon sok szerteágazó eleme van, kezdve azzal, hogy mondjuk, hogyan lehet az önkormányzatokat érdekeltté tenni abban, hogy az építési-bontási hulladéknak adjanak, mondjuk helyet, adjanak telket valami köztes gyűjtőpontnak a nagy rendszer tekintetében, a települési kör, és akkor ezen el lehet lamentálni, hogy mondjuk, ott helyben, mobilban valamilyen mértékig feldolgozott hulladékból adunk neki földutak takarására, amelyik két-három évig nagyon jó makadámút-szintű szilárd burkoló felületet képezhet. Ilyen típusú kapcsolt feladatokat kell leküzdeni egy építési-bontási hulladékrendszer megtervezésénél, hogy mindenki valamilyen szinten érdekeltté váljon. Remélem, hogy mondjuk a következő alkalommal, ha akarja a Fenntartható fejlődés bizottság, hogy beszéljek róla, akkor erről már beszámolhatok, hogy milyen konkrét megoldásokat tudunk kidolgozni, ami tetszik, mondjuk a piac számára is.

Nagy Andornak a kérdéseire válaszolva. Köszönöm szépen a dicséretet. Tehát a hulladékgazdálkodási rendszernek az átalakításában most ebben a pillanatban mit látunk? Az előbb röviden összefoglaltam, egy kicsit jobban kibontva. Azt látjuk, hogy az összes hulladékgazdálkodási rendszer, alrendszer, ami működött Magyarországon – és talán most is még azért nagyjából így működünk –, az nem volt teljes mértékig felkészülve arra, hogy mindent a legpontosabban, dokumentáltan, bizonylatoltan hajtsa végre, és ebből elrugaskodtunk egy szerintem lényegesen jobb állapotba és irányba. Most már nagyon jól tudják a piaci szereplők, hogy mi az, hogy bevallás, mi az, hogy adatszolgáltatás, mi az, hogy alapvető dokumentumoknak a megfelelő biztosítása. Tehát minden olyan szükséges kellék, amelyik nem minden esetben állt rendelkezésre, és hangsúlyozom, hogy ez nem azt jelenti, hogy az egész hulladékgazdálkodási piac rosszul működött vagy csaló volt, vagy bármi ilyesmi, hanem egyszerűen sok ilyen típusú anomália is volt. Ez most már úgy látjuk, és úgy tűnik, hogy nagymértékben csökkent. Például a közszolgáltatók hónapról hónapra most már szinte hibátlan előterjesztéseket tesznek, és a hozzá tartozó dokumentumok ellenőrzése viszonylag hamar, egyhavi anyag kettő hét alatt teljesíthető. Az első havi anyagot 6 hónap alatt tudtuk teljesíteni, mire egyáltalán annak a végére jutottunk, hogy mindent formailag beadjanak a részünkre, ez óriási előrelépés.

Én azt hiszem, most nagyon az út elején vagyunk, de a többi szolgáltató piacon is valami hasonlót fogunk tapasztalni. És bízunk benne, hogy ez a fajta irány, a felelősségteljes hozzáállás ez a piacnak a tisztulása irányába is mehet, tehát azok a piaci szereplők, akik elrontották a többi rendes, tisztességes szereplőnek a munkáját, meg az üzletét, meg az eredményeit, azok szépen lassan kivonulnak erről a piacról, mert majd nem éri meg papíron teljesíteni, hanem csak tényleges munkavégzés után.

Alelnök úr kérdése volt, hogy a megelőzés nem illúzió-e. Szili Katalin kiment, de azért én azt mondom, hogy most ennek biztos örülne: abszolút nem illúzió. Én azt gondolom, hogy foglalkoznunk kell azzal is, de egyetértek veled, tehát én azt gondolom, hogy előbb oldjuk meg, ami előttünk van. Tehát itt van egymillió tonna termékdíjköteles termékből képződött

hulladék, itt van négy milliárd tonna települési szilárd hulladék, először tegyünk már itt rendet. Szerény számítások szerint is több száz milliárd forint értéket lehetne ebből a hulladékból kihozni, ha nem a lerakóba tennénk, hanem feldolgoznánk.

A betétdíjas tanulmány, a BAY-LOGI-féle. Először is szeretném mondani, hogy azért ezt nem a BAY-LOGI csinálta, a BAY-LOGI csak a közreműködő szakértőnk volt, és sok feladatot ellátott benne, ez igaz; ez azért mégiscsak az Ügynökségnek is a munkája volt, tehát azért szerintem magunkat nem hagynám ki ebből a munkából, mert szerintem azért egy nagyon kemény és nagyon szép munka volt. Tájékoztatásképpen elmondom, hogy két országos közvélemény-kutatást is végrehajtottunk ehhez kapcsolódóan, amibe ravasz módon kétféle oldalról ugyanazt a kérdést feltettük az embereknek, hogy akarják-e a betétdíjas rendszert, vagy sem. Mind a kettő erre volt kihegyezve sok kérdésen keresztül. Amikor úgy tettük fel nekik, hogy ilyen joviális módon, hogy ugye, de jó a betétdíjas rendszer, és akarod-e, akkor a többség azt mondta, hogy igen. Amikor úgy tettük fel nekik a kérdést, hogy mit szeretnél, szerinted mi lenne a jobb: szelektíven gyűjteni, vagy házhoz jönnének hozzád, vagy betétdíjas, akkor bizony messze nem a többség, sőt nem is a legtöbben mondták azt, hogy a betétdíjas rendszert szeretnék, hanem akkor jóval kevesebben mondták, alig több mint az egynegyede a lakosságnak. Tehát képünk van ebben a témakörben arról, hogy mit szeretne a társadalom.

Azt gondolom, hogy az előbb elmondottak alapján, egy tudatformálásra itt nagy szükség van, el kell mondani az embereknek, hogy egy betétdíjas rendszer miért lehet előnyös, és milyen hozadéka van, és ki kell dolgozni azokat az eszközöket, amelyek megszüntetik azokat a félelmeket, hogy a betétdíj miatt majd egyes társadalmi rétegek nem tudnak PET-palackban vizet vásárolni maguknak. Tehát ezeket a problémákat kezelni kell valóban, hosszú távon mindenképpen ez a jó út, hiszen gondoljuk végig, egy betétdíjas rendszerben azonnal keletkezne 50 ezer tonna hasznosítható legjobb minőségű, legjobban értékesíthető PET haszonanyag, 20 ezer tonna alumínium, körülbelül 50-60 ezer tonna üveg. Tehát elképesztő mennyiségű haszonanyaghoz juthatnánk, amit fel lehetne dolgozni, az megint feldolgozóipart generálna, az haszonanyag értékesítésén keresztül áfabevételt, egyéb adóbevételet. Ezek a mennyiségek most a lerakóba kerülnek, tehát erről lemondunk, kidobjuk a mostani rendszerben. Ezek visszajönnének a vérkeringésébe a magyar hulladékgazdálkodásnak és a magyar iparnak, szerintem ez egy jó irány lenne. Elismerem, hogy nagyon nehéz, de a hatástanulmány egyértelműen kimutatta, hogy nettó pozitív egy ilyen betétdíjas rendszer bevezetése, tehát marad még forrás is, ha ezt jól felépíti az állam, nem pedig egy veszteség egy ilyen betétdíjas rendszer működtetése évről évre.

A hűtőgépes eljárás miért volt eredménytelen? Azért volt eredménytelen, mert Magyarországon nincs gépi hűtőgépfelbontás, hanem csak egy mobil jármű járta az országot itt évek óta, és hogy dolgozott, vagy nem dolgozott hűtőgépfelbontással, nem tudom. Most, hogy meghirdettük ezt a közbeszerzési eljárást, valamiért nem jelentkezett erre az eljárásra. Már nem merem azt mondani, hogy azért, mert itt nem tudom mit csinált, hanem csak megállapítom, hogy nem jelentkezett rá, a csuda tudja miért, de mindenképp elgondolkodtató, hogy ha három, meg öt évig csinálta Magyarországon, akkor most egy teljesen világos, átlátható rendszerben miért nem akart elindulni ezen a közbeszerzésen, de nem akart. Én nem tudom pontosan, hogy miért, nem is akarok vele foglalkozni. A jövőre nézve úgy tudom, hogy van egy beruházás folyamatban, amelyik fix telepített hűtőgép-feldolgozó rendszert létesít Magyarországon, nem ismerem a részleteit, de bízom benne, hogy meg fog valósulni.

Szilágyi képviselő úr felvetésére, és akkor itt térnek rá Jávor elnök úrnak arra a kérdésére, hogy most akkor az 1 millió tonna, meg a 350 ezer tonna, hogy meglesz-e a 60 százalék. Akkor először is lássunk valamit. A közbeszerzésben van 350-400 ezer tonna, valóban körülbelül 360-370 lesz belőle. Van körülbelül 60 ezer tonna lakossági szelektív gyűjtésben, van egy körülbelül 80-100 ezer tonna termikus hasznosítás csomagolószerezrel, és

van egy további 50 ezer tonna nem finanszírozott fém, mert nem finanszírozzuk, mert magától gyönyörűen működik a fémbegyűjtés, és -hasznosítás ma Magyarországon, ezért azt a szegmenst egyáltalán nem is finanszírozzuk. És ezen kívül a jelenlegi felméréseink mellett is, egy 20-30-40 ezer tonna azokban a szegmensekben és részekben, amit finanszíroztunk, nem finanszírozottan jelen van. Ha ezeket mind összeadom, ez olyan 560 és 600 ezer tonna közötti mennyiség, de legyen pesszimistán 550 ezer tonna, ez 1 millió tonnához képest csak 55 százalék.

A tavalyi bázis 900 ezer tonnához képest ez már jóval több, mint 60 százalék. Tehát a tavalyi meg a tavalyelőtti évhez képest összességében ugrottunk és növekedtünk. Az 1 millió tonnához képest, amit én most ebben a pillanatban megterveztem, hogy körülbelül ennyi lesz a kibocsátás, ahhoz képest a 60-at nem értük el. Másfél év áll arra rendelkezésre, hogy pontosan áttekintsük az adózott kibocsátásokat, és kiszűrjük belőle azokat az anomáliákat, amiket képviselő úr is említett, hogy például raklapban, egyébként ott van a legtöbb probléma, raklap fában elképesztő mennyiségű túl kibocsátás van, valószínűleg azért, mert kifizetik a termékdíjat, forgót, tehát a többször felhasznált raklapok után. Most már azonosítottunk is párat, ezeket ki fogjuk vonni, mert ezek nem valódi kibocsátások nyilvánvalóan, sőt ezek visszaigényelhetik ezt a pénzt a NAV-tól, tehát azt gondolom, hogy ezt a pénzt vissza kell fizetni azoknak, akiknek indokolatlan volt a befizetése.

A 60 százalék ezek alapján összességében én úgy látom, kijön, egyes hulladékáramokban a minimális mértékekkel, papírban 60 százalék, fémbe 50 százalék, ezek meglesznek. Üvegben majdnem biztos, hogy nem lesz meg, csak ha szerencsénk van, akkor, azt gondolom, hogy jó, ha 50 ezer tonna lesz, és ez csak egy 50 százalék legfeljebb, amennyit el fogunk tudni érni. Lehet, hogy meglesz a 60 ezer tonna is, másfél év alatt a teljes összesítések végére ez is megtörténhet, tehát most számon kérni rajtam, hogy a 2012. évet teljesítettük-e, szerintem még korai. De ha végignézzük az összes számadatot, és mindent értékelünk, egyéni hulladékkezelőket, akkor fogjuk ezt pontosan látni, akkor én azt prognosztizálok, hogy ebben az egyben lehet problémája Magyarországnak, mint ahogy évek óta ebben az egyben volt problémája.

Na most, akkumulátorban, gumiabroncsban és E+E-ben bizonyosan nem lesz problémánk, mindegyikben elértük vagy jócskán meghaladtuk a minimális követelményeket.

A teljesítési bizonytalanság. Én azt javasolom elnök úrnak, hogy ezzel kapcsolatban látogasson meg minket, és akkor tartunk önnek egy részletesebb beszámolót ezzel kapcsolatban. Tehát borzasztó nehéz ezt részletesen pár percben elmondani, hogy hogy keletkezik egy ilyen teljesítés, és hogy milyen elemei vannak. Ha megnézi az országos gyűjtési és hasznosítási tervet 40 oldal, és ilyen A3-as méretű hatalmas táblázatok kicsi betűkkel, tehát rengeteg adat és információösszesítések, és abból jönnek ki ezek a végén nagyon jól hangzó, meg nagyon jól csengő szám adatok, hogy 60 százalék, e mögött elképesztő mennyiségű számítás, becslés, megfontolás és elemzés van.

Na most, van-e tervünk arra, hogy ha nem lesz mégse a 60 százalék. Úgy gondolom, hogy van, hiszen például a betétdíj az, amelyik ezt azonnal kihúzza, tehát ha a betétdíjas rendszert az üvegekhez bevezetjük, abban a pillanatban megszűnik a 60 százalékos problémánk. Az első évben 70 százalék fölött lesz, garantálom az üvegbegyűjtés és -hasznosítás. Minden európai uniós példa ezt mutatja, ha megnézzük, mondjuk az észteket vagy megnézzük a németeket vagy megnézzük a horvátokat, ha jól emlékszem, ott is kapásból meghaladta a 60 százalékot. Tehát egy betétdíjas rendszer bevezetése, úgy gondolom, hogy az üveg csomagolóesetében megoldhatná a problémát, de ezer más módon is meg lehet oldani, ugye itt a kérdés az, hogy a termékdíj az újrahazsnálatot segítette-e, vagy sem – képviselő úr kérdezte – igen is, meg nem is.

Látni kell, hogy két vagy három tényező kell ahhoz, hogy az újrahazsnálat növekedjen. Az egyik az az, hogy egyértelmű pénzügyi előnyben legyen; a másik az, hogy

egyértelmű és jelentős mértékű pénzügyi, tehát, hogy jelentős mértékű pénzügyi előnyben legyen, ma ezt nem tudtuk teljesíteni, csak azt, hogy pénzügyi előnyben legyen, mert neki nem kell termékdíjat fizetnie, meg nem kell adminisztrálnia, és ez egyébként sokkal nagyobb könnyebbség, mint a termékdíj-nemfizetés. De ez nem volt elegendő, nézzük meg, hogy a polcon valamelyik cég 175 forintért adja a sört üvegben, meg alumíniumdobozban is, holott a polcon 20 forint árkülönbözetet képeztünk az 5 forintos termékdíj alapján nagyjából áfával, meg nagykereskedelmi árréssel, meg kiskereskedelmi árréssel, meg mindennel együtt is kiegyenlítették a cégek ezt az árat, nem volt elegendő ez az 5 forint termékdíj oda darabonként, hanem oda többet kéne tenni. Van egy ilyen ügyem, május-június óta egy ilyen előterjesztés van, de ezen borzasztóan vitatkozik ebben a pillanatban a környezetpolitika, szakpolitika, meg a gazdaságpolitika, hogy ebbe az irányba kell-e menni, vagy sem. Ezért tettük le alternatív javaslatként a betétdíjat, mert ha nem megy így, akkor mehetne betétdíjjal, de valamelyik eszközt előbb-utóbb meg kell ragadnunk, és akkor lesz az újrahaználnak előnye, addig nem lesz, addig reménytelen, lásd nyugat-európai példák.

Lemaradások, kifizetések, erre már kitértem. Ha minden igaz elnök úr, minden kérdésre válaszoltam, de kérem, hogy szóljon, ha valakit elfelejtettem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Annyit engedjen meg ügyvezető igazgató úr, hogy megjegyezzek, hogy amikor a visszagyűjtést számolta, akkor ugye, mindent összeraktunk. Ha mindent összerakunk, akkor a kibocsátásnál sem 1 millió tonnánál vagyunk, hanem az ön adatai alapján 1 millió 160 ezer.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgyűjtési Ügynökség): Az 1 millió 160 ezer adózott kibocsátás, amiből mindenképpen le kell vonni azokat, az adóba befizetett, de valójában nem kibocsátott mennyiségeket, amelyek az európai uniós csomagolás logikája elszámolásba nem tartoznak bele, tehát nem a termékdíjas elszámolás alapján kell a magyar csomagolás kibocsátást meghatározni, az csak egy kiindulási alap.

ELNÖK: Tehát adózott, adóznak utána, de nem vész el. Jó.

És a 2012. évi nem teljesítésre pedig a 2013-as betétdíj bevezetés nem fog megoldást jelenteni.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgyűjtési Ügynökség): Tehát 2013-ban betétdíjat nem lehet bevezetni, ezt szerintem elnök úr is jól tudja, hiszen minimum egyéves átmeneti idő kell a törvény elfogadása után. Én azt mondtam, hogy ha 2012-ben nem teljesül a betétdíj, akkor annak megoldása lehet a csomagolászerek begyűjtési százalékarányai, elnézést kérek, akkor arra egy megoldás lehet a betétdíj, nem mondtam, hogy azonnali, nyilván nem azonnali.

ELNÖK: A 2012-es nem teljesítést számon fogják rajtunk kérni. Én azzal egyetérték, hogy hosszú távon ezt orvosolhatja egy betétdíjas rendszernek a bevezetése, de az uniós eljárás az a 2012. évi nem teljesítés miatt fog elindulni, és mi mondhatjuk azt, hogy 2014-re egy betétdíjas-rendszerrel kezeljük ezt a problémát, de attól a helyzet még fennáll.

Parancsoljon!

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgyűjtési Ügynökség): Köszönöm szépen. Igen, értem, és egyébként egyet is értek, hogy az senkit nem ment fel, hogy mi volt az előzmény. De azért egy kicsit úgy hangzott ez a vélemény, mintha azt mondaná valaki nekem, hogy öt évig csinálni kell valamit, az utolsó évben vedd át az egészséget, addig nem történt igazából meg az a szükséges lépés, amelyik elvezethetett volna ahhoz, hogy

megkeletkezzen a végeredményként elvárt eredmény, majd az utolsó egy évben arra kenjük a problémát, akinek egy éve volt, hogy ezt az egészet rendbe tegye. Még egyszer mondom, ez nem ment fel senkit, ez egyértelmű, ez mindnyájunknak a csődje és bukása, de igen, szembe kell néznünk ezzel a helyzettel, és ez egy igen keményen és igen hosszú idő alatt megdolgozott bukás lesz mindnyájunk számára.

ELNÖK: Kérdezem a képviselőket, hogy van-e még észrevételük, kérdésük, vagy mindenre választ kaptak. *(Nincs jelzés.)* Ha igen, akkor én megköszönöm ügyvezető igazgató úrnak, hogy ilyen részletes beszámolót tartott az Ügynökség tevékenységéről a bizottság előtt. Biztos vagyok benne, hogy a következő években még lesz alkalmunk találkozni és további információkat kapni az Ügynökség tevékenységéről.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgyazdálkodási Ügynökség):
Köszönjük szépen.

ELNÖK: Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom.

Végezetül, tekintve, hogy ebben az évben további ülése a bizottságnak már nem lesz, én minden bizottsági tagnak – bár hétfőn, sejtve, hogy a részvétel viszonylag csekélyebb lesz, köszöntem és megköszöntem az együttműködést a bizottság tagjainak – ezúton is boldog karácsonyt és boldog új évet kívánok a bizottság minden tagjának és az összes vendégünknek is, ügyvezető igazgató úrnak és az OHÜ-nek is jó munkát kívánok.

Az ülést ezzel lezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 52 perc)

Jávor Benedek
a bizottság elnöke

Dr. Nagy Andor
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné